

**Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni „a Rădăcinii” din
Kursk**
(8 martie, 8 septembrie și 27 noiembrie)

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” (a Rădăcinii din Kursk), este prăznuită pe 8/21 martie, apoi este sărbătorită anual în cadrul în duminica dinainte de 8/21 septembrie, pe data de 27 noiembrie, respectiv 10 decembrie.

Index

<i>Imnul Acatist al icoanei făcătoare de minuni „a Rădăcinii” din Kursk</i>	<i>3</i>
<i>Acatistul Maicii Domnului în cinstea icoanei sale făcătoare de minuni „a Semnului”</i>	<i>15</i>

<i>Acatist la icoana Maicii Domnului „a Semnului” (a Rădăcinii din Kursk, Novgorod).....</i>	<i>28</i>
<i>Acatistul Maicii Domnului în cinstea icoanei făcătoare de minuni Maica Domnului (Doamna Semnului) - Oranta din Kursk / Korenii (8 septembrie, 27 noiembrie și 8 martie).....</i>	<i>40</i>
<i>Istoricul icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „a Rădăcinii” din Kursk</i>	<i>54</i>
<i>Cinstirea icoanei Maicii Domnului Oranta „a Semnului” (Znamenie/a rădăcinii din Kursk) (1898).....</i>	<i>62</i>
<i>Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Kursk, “Znamenie”</i>	<i>65</i>
<i>Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Novgorod, “Znamenie”</i>	<i>68</i>
<i>Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Sankt Petersburg, “Znamenie”</i>	<i>70</i>
<i>Icoana Maicii Domnului “Semnul” Taghilul de sus, “Znamenie” - “Verhnetaghilskaia”</i>	<i>72</i>
<i>Icoana: Maicii Domnului “Semnul” “Znamenie”</i>	<i>75</i>
<i>Icoana Maicii Domnului „a Semnului” (a Rădăcinii din Kursk)</i>	<i>77</i>
<i>Icoana Maicii Domnului „a Semnului” din Novgorod.....</i>	<i>80</i>
<i>Icoana Maicii Domnului „Abalatsk”</i>	<i>83</i>
<i>Icoana Maicii Domnului „Țarskoe Selo”</i>	<i>85</i>
<i>Icoana Maicii Domnului „Korchemnaya”.....</i>	<i>87</i>
<i>Icoana Maicii Domnului „Serafim Ponetaevski”</i>	<i>89</i>
<i>Radu Alexandru - Icoana Maicii Domnului din Kursk</i>	<i>91</i>
<i>Carmen Ciripoiu - Icoana Maicii Domnului a Semnului, apărătoarea Novgorodului.....</i>	<i>100</i>
<i>Minunile icoanei Maica Domnului „a Semnului”</i>	<i>104</i>
<i>Icoane.....</i>	<i>106</i>

Imnul Acatist al icoanei făcătoare de minuni „a Rădăcinii” din Kursk

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea ești, și toate le implinești, Vistierul bunătăților și Dăătorule de viață, vino și te sălășluiești întru noi, și ne curățești pe noi de toată întinăciunea, și mântuiești, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi;
Doamne, curățește păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.*

*Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atofiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara Și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi .

Și S-a suit la ceruri și Șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească și apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Conducătoare nebiruită și bună îndrumătoare, care ne călăuzești spre Împărăția cerească, vino la noi cei care nu avem aici lăcaș veșnic și cu plecaciune adâncă, te rugăm fierbinte să ne dăruiești ajutorul tău atotputernic și să faci minuni de la sfânta ta icoană precum cele consemnate de la aflarea ei până în prezent. Iar noi strigăm către tine: **Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!**

Icosul 1

Îngerii au văzut cu uimire cum ai mers Preacurată înaintea tuturor, călăuzindu-i cu lumina ta cea sfântă pe oamenii din Kursk ce s-au retras din calea cotropitorilor tătari. Iar noi strigăm către tine, cu mulțumire, astfel:

Bucură-te, binecuvântată îndrumătoare;

Bucură-te, Maică a Căii celei adevărate;

Bucură-te, cea care ne însoțești prin deșertul acestei lumi;

Bucură-te, zid neclintit în calea cotropitorilor;

Bucură-te, că faci să țâșnească râuri de milă din icoana ta;

Bucură-te, că ai întipărit în adâncul inimilor noastre, legea Fiului tău, Domnul Iisus Hristos;

Bucură-te, că stingi arșița mistuitoare a patimilor noastre;

Bucură-te, întărire atotputernică a celor neputincioși;

Bucură-te, prea blândă mângâiere pentru sufletele necăjite;
Bucură-te, ocrotire cerească pentru cei pribegi și orfani;
Bucură-te, că pregătești pentru credincioși lăcașuri cerești;
Bucură-te, că ne deschizi porțile Ierusalimului Ceresc;
Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 2

Am văzut și vedem mereu Stăpână semnele și minunile tale. Mărturisim mila ta și nu ascundem binefacerile tale, ci strigăm cu glas mare: *Aliluia!*

Icosul 2

Cine poate înțelege gândirea lui Dumnezeu și poate spune taina judecăților Sale ? Pentru că El înalță și dărâmă, smerește sau slăvește, face lumea să sufere sau o vindecă. Și cine este interesat de sfatul Său? Iar atunci când se pornește mânia lui Dumnezeu asupra noastră datorită mulțimii păcatelor ce le-am făcut, alergăm cu toții sub ocrotirea ta Maica lui Dumnezeu, întindem mâinile către tine, prea curată și cu inimile pline de pocăință strigăm către tine:

Bucură-te, că potolești mânia Fiului tău împotriva noastră;
Bucură-te, cea care alini urgia lui Dumnezeu cea dreaptă;
Bucură-te, cea care cureți păcatele noastre;
Bucură-te, că te rogi pentru iertarea celor păcătoși;
Bucură-te, luminează nestinsă a speranței noastre;
Bucură-te, că mergi împreună cu icoana ta în pelerinajele noastre;
Bucură-te, că aduni împreună pe cei dezbinați;
Bucură-te, că acoperi totul cu sfântul tău omofor;
Bucură-te, că liniștești ereziile și agitația;
Bucură-te, că te împotrivești adunărilor celor nelegiuți;
Bucură-te, călăuză celor ce navighează pe marea vieții;
Bucură-te, că nu părăsești pe cei aflați în grija ta;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 3

Minunate lucruri le faci cunoscute, binecuvântată Fecioară de la icoana ta cea sfântă, din care țâșnesc râuri de milă pentru noi cei care strigăm către tine: *Aliluia!*

Icosul 3

Având o fire iubitoare de nespus, prea bună Maică, trimiți cu putere lumina milei tale acolo unde sporește întunericul păcatelor și se înmulțesc neazurile oamenilor. De aceea, nu ne lași pe noi orfani și vii în mod nevăzut prin intermediul icoanei tale la noi, robii tăi, care slăvind bunăvoința ta, strigăm către tine astfel:

Bucură-te, mare de minuni;
Bucură-te, adâncime a milei;
Bucură-te, primăvară veșnic înflorită a harului;
Bucură-te, fântână nesecată de vindecări;
Bucură-te, cea mai presus de ceruri;
Bucură-te, că schimbi legile naturii;
Bucură-te, că transformi întristarea noastră în veselie;
Bucură-te, că preschimbi plânsul și suspinele noastre în bucurie spirituală;
Bucură-te, că transformi în câștig suferința și nenorocul nostru;
Bucură-te, că dobori pe dușmanii noștrii;
Bucură-te, că îl dezamăgești în așteptările lui pe cel rău;
Bucură-te, că înveselești pe cei care te prea slăvesc pe tine;
Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 4

Atunci când ne copleșește furtuna ispitelor, când necazurile și durerile ne cuprind, când ne pierdem răbdarea și avem sufletul întristat, să alergăm la icoana prea curatei Fecioare Maria și cu lacrimi de pocăință să strigăm din adâncul inimii: *Întinde asupra noastră, mâinile tale, Născătoare de Dumnezeu și ne scoate pe noi din adâncul răului, ca să strigăm cu recunoștință către tine: Aliluia!*

Icosul 4

Demult, locuitorii Rusiei, au auzit zvonul despre apariția sfintei tale icoane în mijlocul stejarilor din Kursk, și plini de evlavie s-au grăbit să ajungă la ea strigând cu mustrare de cuget: „De unde această bunăvoință a Maicii Domnului de a veni la noi?” Și văzând, o Stăpână icoana ta așezată lângă rădăcina unui copac, au ridicat-o ca pe o minunată comoară și au strigat către tine, modelul inițial:

Bucură-te, rai strălucitor ce ai crescut Arborele Vieții;
Bucură-te, grădină cerească în care a răsărit Copacul Bisericii;
Bucură-te, floare plăcut mirositoare care parfumezi întreaga lume;
Bucură-te, crin prea curat care împodobești universul;
Bucură-te, viță roditoare, ce potolești setea tuturor cu vinul pocăinței;
Bucură-te, ramură sfințită, ce hrănești neamul omenesc cu dulce fruct;
Bucură-te, rădăcină din grădina Domnului;
Bucură-te, culme a mântuirii noastre;
Bucură-te, cea care stârpești din rădăcină patimile noastre rele;
Bucură-te, că ai sădit o grădină de virtuți;
Bucură-te, că ai înrădăcinat în ființa noastră deprinderi bune;
Bucură-te, cea care ne îngădui să fim părtași ai vieții cerești;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 5

Ca o stea călăuzită cerește a străbătut sfântă icoana ta provinciile și orașele Rusiei, Stăpână. Țarii s-au plecat cu evlavie înaintea ei, țarinele au împodobit-o cu dragoste, mai marii bisericii ortodoxe, au primit-o cu adânc respect, iar mulțimile de credincioși au întâmpinat-o sărbătorește, cu bucurie spirituală, strigând: *Aliluia!*

Icosul 5

Văzând că nelegiuirea uneltire a necredincioșilor, ce voiau să distrugă icoana ta, a fost zădărnicită de tine, prea curată Fecioară și recuperând sfânta icoană neatinsă de vreo forță distrugătoare, călugării și laicii ți-au strigat astfel:

Bucură-te, zid neclintit;

Bucură-te, apărare nebiruită;

Bucură-te, că ai dejucat uneltirea cruzilor atei;

Bucură-te, că ai zădărnicit speranțele dușmanului;

Bucură-te, că ai pecetluit gurile hulitorilor;

Bucură-te, că ai păstrat neatinsă icoana ta cea sfântă;

Bucură-te, că ai salvat icoana din mâinile răufăcătorilor;

Bucură-te, că îți abați privirea de la faptele josnice omenești;

Bucură-te, că nu îți întorci sfânta față de la cei sărmani;

Bucură-te, că ne ferești de cursele celui rău;

Bucură-te, cea care pogori în mod strălucit iertarea asupra celor ce se căiesc de păcatele lor;

Bucură-te, întrucât cu rugăciunile tale, deschizi porțile milei lui Dumnezeu;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 6

Lumea întreagă vestește minunile ce izvorăsc cu putere de la sfântă icoana ta, o Împărăteasă a toate. Că de când slăvita icoană a părăsit prin grija ta Preacurată, teritoriul Rusiei, nu a existat oraș ori sat în care să nu îți faci cunoscută puterea ta. De aceea, toți cei care sunt mântuiți prin sfânta icoană strigă cu mulțumire lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 6

Aprinde în noi cu putere, lumina speranței, prea curată Născătoare de Dumnezeu, sfântă și dătătoare de viață ce ai făcut cunoscută măreția mântuirii în lume.

Nu ne lăsa nicicând în mâinile dușmanilor noștri și degrabă înfruntă planurile nelegiuitorilor și nemiloșilor trădători. Fie ca Rusia să fie ca și în trecut casa ta, mila să înflorească în ea, sfintele sale mănăstiri și biserici să fie frumos împodobite, iar poporul eliberat fiind de ateism sărbătorind cu bucurie reîntoarcerea la credință să slăvească ajutorul primit strigând către tine astfel:

Bucură-te, că luminezi întreaga lume cu dragostea ta;

Bucură-te, că ai înfiat neamul omenesc prin îndemnul Fiului tău,;

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu și Maica tuturor creștinilor;

Bucură-te, că înlături conflictele și vindeci rănil;

Bucură-te, luminează veșnic neapăsă pentru cei aflați în închisori;

Bucură-te, cea care scapi pe oameni din închisoare;

Bucură-te, apărătoarea celor prigoniți pentru dreptate;

Bucură-te, răbdarea celor ce pătimesc pentru credință;

Bucură-te, cununa mucenicilor;

Bucură-te, plată de temut pentru cei care chinuiesc oamenii;

Bucură-te, că dăruiești libertate celor captivi cu trupul și cu sufletul;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 7

Dorind să pedepsească pe cei care L-au uitat pe dreptul Judecător, Dumnezeu a îngăduit ca să aibă loc mari războaie pe pământ unde popoarele s-au înfruntat și împărățiile s-au clătinat. Moartea și groaza s-au instaurat pe fața pământului iar plânsul și jalea au umplut văzduhul. Iar cei ce și-au pus nădejdea în tine, Născătoare de Dumnezeu au găsit refugiu la sfântă icoana ta și așteptând să se mântuiască prin tine au strigat către Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 7

Noi semne și minuni ai făcut să izvorească cu putere de la icoana ta, atunci când s-au auzit zgomotele de bătălie. Și chiar dacă orașele au ars, pământul s-a cutremurat, palatele au fost distruse și lacustele au umplut văzduhul, ai păstrat neatinsă biserica în care era păstrată icoana ta, Preacurată. Și văzând această minune, cei ce se rugau la sfânta icoană au strigat cu tărie într-un glas către tine astfel:

Bucură-te, conducătoare puternică;

Bucură-te, că în tine toți oamenii și-au pus nădejdea;

Bucură-te, stâlp și întărire a Bisericii;

Bucură-te, ocrotirea și apărarea fiecărui altar;

Bucură-te, victorie obținută asupra lumii întregi;

Bucură-te, mântuitoarea celor fără speranță;

Bucură-te, că ascuți cu atenție rugăciunile stăruitoare;

Bucură-te, sprijinul neajutoratilor și încrederea deznădăjduiților;

Bucură-te, că ai făcut ca satan să fie zdrobit sub picioarele noastre;

Bucură-te, cea care poruncești focului și stihiiilor naturii;

Bucură-te, că prin intermediul icoanei tale ne întărești pe noi;

Bucură-te, că ne păzești pe noi cu sfântul tău acoperământ;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 8

Neobișnuit și de temut semn ai arătat, Preasfântă Fecioară, atunci când o casă fiind distrusă , ai păstrat neatinsă cămăruța pe care ai sfințit-o prin prezența în interiorul ei a icoanei tale și ai făcut să scape nevătămați pe bătrâna și pe copilul ascunși acolo. Și toți cei care au auzit de această întâmplare au strigat plini de respect: *Aliluia!*

Icosul 8

Cu adevărat îmbrățișezi cu dragostea ta asemenea celei dumnezeiești întreaga lume, pururea Fecioară, și cercetezi pe toți cei care prea slăvesc icoana ta ori unde este adusă aceasta. Și de la Răsărit până la Apus, toți credincioșii se pleacă smeriți înaintea icoanei și cântă către tine, prea curată astfel:

Bucură-te, fericirea fericirilor;

Bucură-te, cupă plină de dulceață;

Bucură-te, mângâietoarea celor nefericiți;

Bucură-te, plăcerea vieții ce va să vie;

Bucură-te, că dăruiești credincioșilor veselie cerească;

Bucură-te, cea care privești spre lumea noastră cea plină de tristețe și nenorociri;

Bucură-te, cea plină de har, care intri nevăzut în casele noastre împreună cu icoana ta;

Bucură-te, că odată cu icoana ne dăruiești binecuvântare și veselie;

Bucură-te, că sfințești chiliile monahale cu imaginea ta;

Bucură-te, că prezența icoanei tale în locuințele celor sărmani le face pe acestea mai frumoase decât palatele regale;

Bucură-te, că locuiești în mod nevăzut în casele celor care te slăvesc pe tine;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 9

Oamenii de orice vârstă și stare socială vin la tine cu grăbire, Stăpână căci mâinile tale ce l-au purtat pe Dumnezeu, le ridici și te rogi pentru toți. Căci tu ne luminezi, ne mângâi, și ne dăruiești pururea cele de trebuință, Împărăteasa tuturor. De aceea, bucurându-ne întru tine, strigăm către Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 9

Cei mai talentați oratori rămân tăcuți atunci când doresc să te slăvească după cuviință. O, Marie Născătoare de Dumnezeu, căci mintea lor nu găsește cuvintele potrivite pentru aceasta. Iar atunci când noi rămânem fără grai, însăși pietrele strigă cu glas mare. De aceea, chiar dacă suntem nevrednici, cu buze întinate îndrăznim să strigăm către tine:

Bucură-te, sabia înflăcărată a proorocilor;

Bucură-te, vorbire răspicată a apostolilor;

Bucură-te, cântare sinceră a Sfinților;
Bucură-te, tăria și cutezanța duhovnicilor;
Bucură-te, predică tainică a celor ce păstrează tăcerea;
Bucură-te, gură de aur a oratorilor și a celor care îl slujesc pe Dumnezeu;
Bucură-te, răsplată slăvită a celor care luptă împotriva patimilor;
Bucură-te, liniște cerească pentru cei virtuoși;
Bucură-te, slava mamelor și lauda fecioarelor;
Bucură-te, odihna vârstnicilor și călăuza tinerilor;
Bucură-te, fiică din neamul lui Adam și purtătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, că strălucești lângă Dumnezeu cu nespusă slavă;
Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 10

Născătoare de Dumnezeu, roagă-te stăruitor pentru mântuirea lumii, căci are nevoie de ajutorul tău, întrucât cel rău a întins curse peste tot pământul necăjind popoarele și stârnind o furtună de ispite împotriva Bisericii lui Dumnezeu. ***Roagă prea curată, pe Fiul tău, Domnul Hristos,*** precum odinioară în Cana Galileii, ***să transforme apa ispitelor și a supărărilor în vinul căinței și a bucuriei cerești*** pentru ca noi să cântăm neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Fii pentru noi cetate nebiruită, o, Preacurată și împotrivește-te armatelor de dușmani, văzuți și nevăzuți, luptând curajos pentru noi, ca să-ți cântăm cu dragoste astfel:

Bucură-te, că întinzi mâinile pentru a te ruga lui Dumnezeu;
Bucură-te, că zdrobești sub picioare spiritele răului;
Bucură-te, că dai de rușine uneltirile viclene a prințului întunericului;
Bucură-te, că alungi norii de gânduri necurate cu ajutorul Duhului lui Dumnezeu;
Bucură-te, că gonești mânia din sufletele noastre;
Bucură-te, că liniștești valurile agitate ale vieții;
Bucură-te, că stăpânești furtunile ispitelor;
Bucură-te, cea care călăuzești cu milă pe cei greu încercați sufletește;
Bucură-te, că îi scoți pe oameni din adâncul răului;
Bucură-te, milostivă Fecioară, cea care îi salvezi pe cei aflați în pragul pieirii;
Bucură-te, cea care călăuzești pașii noștri pe calea mântuirii;
Bucură-te, cea care ne întărești în bătălii;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 11

Primește din partea noastră, Preasfântă Fecioară imnuri de slavă precum a primit Fiul tău bănuțul văduvei și ne călăuzește pe drumul vieții dăruindu-ne iertare de păcate, pentru ca în acest fel să ajungem în locașurile cerești, și să putem striga lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 11

Strălucitorul tău omofor îl întinzi în mod nevăzut peste întregul pământ, prea bună Maică, risipind noaptea întunecată a nelegiurii și luminând întreaga creație cu strălucirea ta, pentru ca să-ți strigăm neîncetat:

Bucură-te, că ești înveșmântată în raze de soare;
Bucură-te, că ești încoronată cu o cunună de stele;
Bucură-te, că te împodobești cu minunat veșmânt;
Bucură-te, frumusețe neasemuită;
Bucură-te, strălucire mai luminoasă decât luceafărul dimineții;
Bucură-te, ardoare mult mai iubită decât soarele;
Bucură-te, rază deschizătoare a vremurilor ce au să vină;
Bucură-te, lumina cea neapusă a îngerilor și oamenilor;
Bucură-te, că alungi oștirile întunecaților vrăjmași;
Bucură-te, că pogori lumina asupra întunericului celor necredincioși;
Bucură-te, că ne împodobești cu luminos veșmânt;
Bucură-te, Preasfântă Fecioară, că ești înveșmântată de floarea castității;
Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 12

De la icoana ta pogori mereu, prea curată Născătoare de Dumnezeu, mare și multă milă. Căci toți care s-au apropiat de ea cu credință, au primit fiecare după nevoie, har de la Dumnezeu și plini de bucurie au strigat Domnului: *Aliluia!*

Icosul 12

Cântări de slavă ți-aducem ție și ne plecăm cu smerenie înaintea ta, prea curată Fecioară fără a cunoaște mulțimea rugăciunilor tale, și prosternându-ne înaintea icoanei tale, cu muștrare de cuget strigăm către tine astfel:

Bucură-te, dulce primăvară a sufletelor noastre;
Bucură-te, dimineată strălucitoare a inimilor noastre;
Bucură-te, înălțime nemăsurată;
Bucură-te, slavă nepieritoare;
Bucură-te, fericire nesfârșită;
Bucură-te, bunătate nemărginită;
Bucură-te, veselie de nespus;
Bucură-te, cea cu adevărat binecuvântată;

Bucură-te, ceea ce ești mai slăvită decât întreaga creație;
Bucură-te, că ne ajuți în această viață;
Bucură-te, ocrotitoare milostivă a credincioșilor, în clipa despărțirii de cele pămân-tești;
Bucură-te, că la înfricoșătoarea Judecată îi vei mântui pe cei care și-au pus nădejdea în tine;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 13 (de trei ori)

O prea slăvită Maică, Mama tuturor creștinilor, tu ești plină de râvnă și milostivire precum Fiul tău Domnul Hristos, în dragostea ta pentru oameni, și strigi cu blândețe către noi: „***Nu te teme turmă mică! Eu sunt cu voi și nimeni nu este împotriva voastră!***” De aceea ne posternăm cu dragoste înaintea ta și cu umilință îți mulțumim strigând cu tărie către tine: ***Aliluia!***

Apoi rostim din nou:

Icosul 1

Îngerii au văzut cu uimire cum ai mers Preacurată înaintea tuturor, călăuzindu-i cu lumina ta cea sfântă pe oamenii din Kursk ce s-au retras din calea cotropitorilor tătari. Iar noi strigăm către tine, cu mulțumire, astfel:

Bucură-te, binecuvântată îndrumătoare;
Bucură-te, Maică a Căii celei adevărate;
Bucură-te, cea care ne însoțești prin deșertul acestei lumi;
Bucură-te, zid neclintit în calea cotropitorilor;
Bucură-te, că faci să țâșnească râuri de milă din icoana ta;

Bucură-te, că ai întipărit în adâncul inimilor noastre, legea Fiului tău, Domnul Iisus Hristos;

Bucură-te, că stingi arșița mistuitoare a patimilor noastre;
Bucură-te, întărire atotputernică a celor neputincioși;
Bucură-te, prea blândă mângâiere pentru sufletele necăjite;
Bucură-te, ocrotire cerească pentru cei pribegi și orfani;
Bucură-te, că pregătești pentru credincioși lăcașuri cerești;
Bucură-te, că ne deschizi porțile Ierusalimului Ceresc;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!

Condacul 1

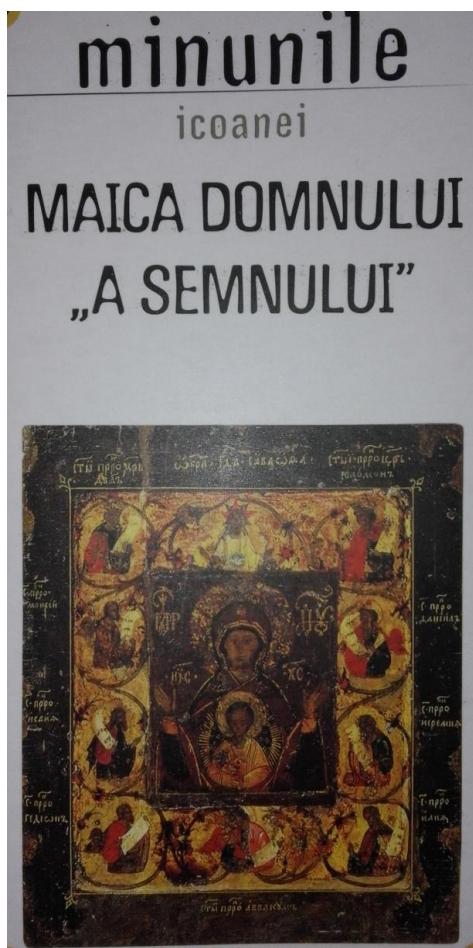
Conducătoare nebiruită și bună îndrumătoare, care ne călăuzești spre Împărăția cerească, vino la noi cei care nu avem aici lăcaș veșnic și cu plecăciune adâncă, te rugăm fierbinte să ne dăruiești ajutorul tău atotputernic și să faci minuni de la

sfânta ta icoană precum cele consemnate de la aflarea ei până în prezent. Iar noi strigăm către tine: *Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii tale în lume!*

Troparul icoanei, pe glasul al 4-lea: Dobândindu-te ca pe o cetate nebiruită și ca un izvor de minuni, prea curată Maică a lui Dumnezeu, noi robii tăi i-am înfrânt pe dușmani. De aceea ne rugăm ție: *pogoară pacea asupra țării noastre și în sufletele noastre multă milă.*

Condacul, pe glasul al 6-lea: Veniți toți credincioșii să sărbătorim minunata apariție a prea slăvitului chip al Maicii Domnului și primind de la el multă milă strigăm cu pocăință: *Bucură-te, binecuvântată Fecioară Maria, Maica lui Dumnezeu!*

Acatistul Maicii Domnului în cinstea icoanei sale făcătoare de minuni „a Semnului”

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea ești, și toate le implinești, Vistierul bunătăților și Dăătorule de viață, vino și te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

*Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.*

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.*

*Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi;
Doamne, curățește păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.*

*Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !*

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.*

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atofiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. S-a pogorât din ceruri Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara Și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi .

Și S-a suit la ceruri și Șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească și apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Către Stăpâna cea aleasă și buna îndrumătoare, care ne conduce pe noi către Împărăția cea cerească, veniți cu toții să cădem, căci altă scăpare nu avem, și, cerând prea putemica ei mijlocire, minunile sale de odinioară până în zilele noastre, petrecute la icoana sa pomenindu-le, cu mare glas să strigăm: **Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!**

Icosul 1

Îngerii cu mirare au privit la tine, cum prin icoana ta ca printr-un stâlp de foc ai petrecut pe cei plecați din pământul Rusiei, robit de cei fără de lege. Și nu pe Moise, ci pe tine însăși avându-te ca îndrumătoare în necazul înstrăinării, cu mulțumire îți strigau:

Bucură-te, binecuvântată îndrumătoare;

Bucură-te, Maică a căii celei adevărate;

Bucură-te, că prin pustia acestei lumi ne-ai condus;

Bucură-te, că pe Amalic cel gândit în chip prea minunat l-ai biruit;

Bucură-te, că izvoare de har reverși de la icoana ta;

Bucură-te, că legea Fiului tău, Domnul nostru Iisus Hristos, în inimile noastre o scrii;

Bucură-te, stingere binecuvântată a văpăii patimilor aprinse;

Bucură-te, a celor neputincioși prea puternică întărire;

Bucură-te, a inimilor pline de tulburare îndulcire a liniștirii;

Bucură-te, a celor străini și orfani dumnezeiască alinare;

Bucură-te, că pământul făgăduinței ne-ai pregătit nouă;

Bucură-te, că porțile Ierusalimului ni le deschizi;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 2-lea

Am văzut și vedem și acum semnele și minunile tale, Stăpână, și mărturisim îndurarea ta, fără a tăinui vreuna din binefacerile tale. Pentru aceasta, cu mare glas îți cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Cine poate cuprinde înțelepciunea lui Dumnezeu și taina judecăților Lui cine o ar putea grăi? Căci El înalță și pogoară, smerește și slăvește, Se atinge de cineva și-l tămăduiește. Și cine dar a fost sfetnicul Său? Astfel și pe noi, pentru păcatele noastre ne smerește, împărăția noastră o pogoară, iar fiii noștri pe toată fața pământului se împrăștie. Către cine ne vom îndrepta, dar, întru necazurile noastre, către cine vom întinde mâinile noastre, dacă nu către tine, prea bună? Pentru aceasta, cu inimi zdrobite îți cântăm ție unele ca acestea:

Bucură-te, rugătoare a noastră către Fiul tău;

Bucură-te, cea care potolești mânia lui Dumnezeu cea cu dreptate;

Bucură-te, curățirea nelegiuirilor noastre;

Bucură-te, rugătoare pentru cei păcătoși,

Bucură-te, că luminează a nădejzii nouă pururea te arăți;

Bucură-te, că în pribegie icoana ta a fost înaintemergătoare;

Bucură-te, că pe cei răspândiți îi aduni laolaltă;

Bucură-te, că prin acoperământul tău în felurite chipuri pe toți îi acoperi;

Bucură-te, a neînțelegerilor și neorânduinelor împăciuitoare;

Bucură-te, nimicitoare a sfaturilor celor răi;

Bucură-te, a celor ce plutesc pe marea acestei vieți bună cârmuitoare;

Bucură-te, că prin purtarea ta de grijă nu lași niciodată pe nimeni;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 3-lea

Cu putere săvârșești prin cinstită icoana ta mari minuni, revărsând îmbelșugat har, binecuvântată Fecioară, tuturor celor care se ostenesc să-ți cânte ție: *Aliluia!*

Icosul al 3-lea

Având îndurare nespusă, strălucind prin harul tău, prea bună, în locurile în care întunericul a sporit și necazurile s-au înmulțit, nu ne lași pe noi orfani, căci prin icoana ta ai venit către noi, ticăloșii, ca să te slăvim pe tine cu credință, cân-tându-ți unele ca acestea:

Bucură-te, mare a minunilor;

Bucură-te, liman al milelor;

Bucură-te, izvor pururea curgător al harului;

Bucură-te, fântână nesecată a tămăduirilor;

Bucură-te, a legilor firii biruitoare;

Bucură-te, a legilor naturii schimbătoare;

Bucură-te, ceea ce prefaci necazurile noastre în bucurie;

Bucură-te, cea care plânsul și strâmtorările noastre le preschimbi în veselie duhovnicească;

Bucură-te, că amărăciunea noastră și necazurile le întorci spre al nostru folos;

Bucură-te, cea care cu prea slăvire smerești pe vrăjmașii noștri;

Bucură-te, că nădejtile vrăjmașilor noștri le rușinezi;

Bucură-te, că cei care îți cântă ție se umplu de veselie;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 4-lea

Atunci când furtuna ispitelor vine asupra noastră, a necazurilor și a bolilor care ne cuprind, iar răbdarea slăbește întru noi și sufletul nostru se tulbură, alergăm către icoana ta, prea curată Fecioară, și lacrimi vărsând către tine, din inimă îți strigăm: Măinile tale purtătoare de Dumnezeu întinde-le către noi și din adâncul răutății izbăvește-ne, ca să-ți mulțumim și cu buzele noastre să-ți cântăm: *Aliluia!*

Icosul al 4-lea

Auzind creștinii din Rîlsk, odinioară, zvonul despre arătarea sfântului tău chip în acel codru de stejari, au alergat acolo cu credință și cu umilință au strigat. „De unde nouă una ca aceasta, ca să vină la noi Maica Domnului nostru?”, și zărind icoana ta, Stăpână, la rădăcina unui copac, au luat-o pe aceasta ca pe o comoară de mare preț, cântându-ți ție unele ca acestea:

Bucură-te, Rai strălucitor care ai odrăslit pomul vieții;

Bucură-te, grădina cea dumnezeiască în care s-a arătat pomul Bisericii;

Bucură-te, floare prea plăcut mirositoare ce întreaga lume o umpli de bună mireasmă;

Bucură-te, crin nepătat, care lumea o împodobești;
Bucură-te, vie bine roditoare, care prin vinul umilinței pe toți îi adăpi;
Bucură-te, lujer sfânt, ce hrănești neamul omenesc cu dulce roadă;
Bucură-te, temelie a casei lui Dumnezeu;
Bucură-te, culme și începătură a mântuirii noastre;
Bucură-te, că patimile noastre cele rele le retezi din rădăcină;
Bucură-te, grădină roditoare a virtuților;
Bucură-te, înrădăcinătoare a bune-lor deprinderi întru noi;
Bucură-te, că ne învrednicești pe noi a fi părtași ai viețuirii celei din Rai;
Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 5-lea

Stelei celei cu dumnezeiască mergere s-a asemănat sfânta ta icoană, Stăpână, pământul și cetățile Rusiei străbătând, împărații acesteia cu evlavie închinându-i-se, împărătesele cu dragoste bine împodobind-o, arhieriei cu teamă sfântă în-tâmpinând-o, iar mulțimile credincioșilor, duhovnicește prăznuind, au cântat:
Aliluia!

Icosul al 5-lea

Făcând sfat întru nebunia lor cei lipsiți de Dumnezeu, icoana ta prea curată să o strice, au fost rușinați de tine, Fecioară, și luând chipul tău cel sfânt fără vreo stricăciune, monahii și mireni cu dragoste ți-au cântat ție unele ca acestea:
Bucură-te, cetate nebiruită;
Bucură-te, zid nesurpat;
Bucură-te, rușinare a sfatului celor fără de Dumnezeu;
Bucură-te, zădărnicie a urzelilor vrăjmașilor;
Bucură-te, închizătoarea gurilor celor hulitori;
Bucură-te, că icoana ta cea sfântă ai păzit-o neatinsă;
Bucură-te, că din mâinile răufăcătorilor ai salvat-o;
Bucură-te, ceea ce nu iei aminte la faptele cele rele ale oamenilor;
Bucură-te, că nu-ți întorci fața ta, prea curată, de la noi ticăloșii;
Bucură-te, că din mâinile diavolului pe cei păcătoși îi răpești;
Bucură-te, minunată iertare a celor ce se căiesc;
Bucură-te, că porțile milostivirii lui Dumnezeu le deschizi prin milostivirea ta;
Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 6-lea

S-au propovăduit în întreaga lume îndurările tale, revărsate de la icoana ta/ Împărăteasă a toate! Căci, de când ai ieșit din pământul Rusiei, nu a fost cetate ori

așezare în care să nu se fi arătat puterea ta. Pentru aceasta, cei aflați printre neamuri, mântuiți prin tine, îi cântă cu mulțumire lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 6-lea

Strălucește-ne nouă iarăși lumina nădejzii, Născătoare de Dumnezeu prea cura-tă, care ai vestit mântuirea lumii prin nașterea ta! Nu ne lăsa pe noi până în sfârșit în mâinile văjmașilor noștri, iar sfaturile necuraților și ale celor apostatați plini de răutate degrabă le surpă; pământul nostru să se arate casă a ta, precum odinioară, și să înflorească întru el evlavia, sfintele mănăstiri și biserici să fie împodobite cum se cuvine, iar oamenii de cei necredincioși izbăviți fiind să dănuiască și să se veselească, slăvind mijlocirea ta și să să-ți cânte ție unele ca acestea:

Bucură-te, că iubirea ta strălucește lumii întregi;

Bucură-te, că prin gura dumnezeiescului tău Fiu ai înfiat întreg neamul omenesc;

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu și Maică a creștinilor;

Bucură-te, îndepărtare a neputințelor și vindecătoare a rănilor;

Bucură-te, luminătoare a celor ce se află în temniță;

Bucură-te, a celor din legături ușurare și slobozire a celor închiși;

Bucură-te, îndrăznire a celor prigonți pentru dreptate;

Bucură-te, răbdare a celor care pătimesc pentru credință;

Bucură-te, încununare a mucenicilor;

Bucură-te, răsplată cumplită a prigonitorilor;

Bucură-te, dezlegătoare a celor înlănțuiți;

Bucură-te, slobozitoare a celor închiși cu trupul și cu sufletul;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 7-lea

Dorind Dreptul Judecător și Dumnezeu să-l înțeleptească pe omul care îl uitase, a îngăduit ca războaie mari pe pământ să izbucnească, popoarele să se tulbure și împărățiile să se clatine; moarte și îngrozire pe fața pământului să se ivească; plângerea și vaietul văzduhul să umple. Ca atunci cu toții, cei care și-au pus nădejdea întru tine, Maica lui Dumnezeu, către icoana ta cu osârdie să alerge și numai de la tine, cea dată de Dumnezeu oamenilor ca mijlocitoare, să aștepte mântuire, cântându-I Lui: *Aliluia!*

Icosul al 7-lea

Noi semne și mari minuni s-au arătat de la icoana ta, prea curată Născătoare de Dumnezeu, atunci când s-a auzit glas de război. Și atunci când orașele ardeau și pământul se cutremura, palatele se dărâmau, iar văzduhul era plin de lăcuste ale infernului, tu ai păzit fără stricăciune acea biserică în care s-a aflat icoana ta,

Împărăteasă a toate: toți dar către tine se rugau, văzând minunea, și cu buzele îți cântau ție unele ca acestea:

Bucură-te, Stăpână a celor stăpânitori;

Bucură-te, că întru tine își pun nădejdea toate popoarele;

Bucură-te, stâlp și întărire a Bisericii;

Bucură-te, a oricărei sfințenii scut și apărare;

Bucură-te, biruință a întregii lumi;

Bucură-te, că și pe cei fără de nădejde îi mântuiești;

Bucură-te, bună ascultătoare a rugăciunilor celor osârdnici;

Bucură-te, ajutor al celor neajutorați și nădejde a celor deznădăjduiți;

Bucură-te, că pe satana îl zdrobești sub picioarele noastre;

Bucură-te, a focului și a altor stihii poruncitoare;

Bucură-te, că prin icoana ta ne întărești;

Bucură-te, că prin acoperământul tău ne adumbrești;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 8-lea

Străin și înfricoșător semn te-ai arătat, Preasfântă, când o casă s-a năruit, căci o cămăruță sfințită și cercetată mai înainte de icoana ta s-a păstrat nevătămată, iar pe o bătrână și fiul ei, care se ascunseseră acolo, i-ai arătat fără vătămare. Pentru aceasta, toți cei care au auzit despre acest lucru minunat, cu înfricoșare s-au spăimântat, și cu mare teamă îți cântau ție: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Întreaga lume cu dragostea ta, asemenea lui Dumnezeu, o îmbrățișezi, pururea Fecioară, pe cei de aproape și pe cei de departe cercetându-i pe toți de sub cer cu icoana ta, prin care ei se închină ție. Astfel, de la răsărit și până la apus în procesiune aceasta a fost dusă, ca toți să se închine fără opreliște și să-ți cânte ție, Maica lui Dumnezeu, unele ca acestea:

Bucură-te, bucurie a oricărei bucurii;

Bucură-te, potir nesecat al desfătării;

Bucură-te, în veacul de acum mângâiere a celor scârbiți;

Bucură-te, a vieții viitoare petrecere;

Bucură-te, cea care te veselești cu cei din ceruri pentru cei de pe pământ;

Bucură-te, că iei aminte la cei scârbiți și mulțămitori de pe pământ;

Bucură-te, că prin icoana ta binecuvântații tăi pași în chip nevăzut în casa noastră au intrat;

Bucură-te, că odată cu aceasta binecuvântare și bucurie aduci;

Bucură-te, că chiliile monahilor ce te cinstesc le sfințești;

Bucură-te, că locașurile celor sărmani mai mult decât palatele cele împărătești le înfrumusețezi;

Bucură-te, că în bisericile lui Dumnezeu chipul tău prea sfânt strălucește;

Bucură-te, că în casele celor ce te cinstesc pe tine în chip nevăzut te afli cu cei care locuiesc acolo;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 9-lea

Toți aleargă la tine, de Dumnezeu Născătoare, Stăpână, și tuturor le întinzi mâinile tale purtătoare de Dumnezeu și toate tuturor le dăruiești fără vreo zavistuire, pe toți îi luminezi și îi mângâi, Împărăteasă a toate. Pentru aceasta, întru tine veselindu-ne, îi cântăm lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult grăitori se arată a fi neputincioși, voind ei după datorie să te slăvească pe tine, Marie, Născătoare de Dumnezeu, neputând cu întreaga lor înțelepciune să te laude după cuviință; dacă vom tăcea însă, pietrele vor grăi. Astfel, nevrednici fiind, cu buze întinate îndrăznim să-ți strigăm ție unele ca acestea:

Bucură-te, însuflețitoare de foc a graiurilor prorocilor;

Bucură-te, propovăduire neîncetată a apostolilor;

Bucură-te, cântare din inimă a cuvioșilor;

Bucură-te, întărire și îndrăznire a mărturisitorilor;

Bucură-te, convorbire tainică a celor ce se liniștesc;

Bucură-te, gura de aur a ritorilor și propovăduitorilor de Dumnezeu;

Bucură-te, răsplată a celor ce se ostenesc împotriva patimilor;

Bucură-te, ușurare dumnezeiască a celor neprihăniți;

Bucură-te, slavă a maicilor și laudă a fecioarelor;

Bucură-te, odihnă a bătrânilor și îndrumătoare a tinerilor;

Bucură-te, fiică a lui Adam, cel ce a gustat moartea, de Dumnezeu purtătoare;

Bucură-te, care cu slavă nespusă strălucești lângă Dumnezeu;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 10-lea

Roagă-te fierbinte pentru mântuirea lumii, Născătoare de Dumnezeu, căci avem trebuință de ajutor, cursele văjmașului pe toată fața pământului fiind întinse, căci popoarele se tulbură și furtuni de ispite se ridică împotriva Bisericii lui Dumnezeu; pentru aceasta, precum ai făcut în Cana Galileii odinioară, grăiește tu cuvânt către Fiul tău și Dumnezeu ca valul ispitelor și necazurilor în vin al umilinței și al veseliei celei dumnezeiești să-l prefacă, ca să-I cântăm Lui acum: *Aliluia!*

Icosul al 10-lea

Zid nebiruit fii nouă, cea întru totul fără de prihană, împotriva cetelor văzuților și nevăzuților vrăjmași, cu îndrăzneală luptă pentru noi, cei ce cu dragoste îți cântăm ție unele ca acestea:

Bucură-te, că brațele tale purtătoare de Dumnezeu pentru noi către Domnul le înalți;

Bucură-te, că duhurile cele rele sub picioarele noastre le supui;

Bucură-te, cea care rușinezi sfaturile cele pline de viclenie ale stăpânului întunericului;

Bucură-te, că gândurile cele negre prin Duhul lui Dumnezeu le împrăștii;

Bucură-te, izgonitoare a deznădejdi;

Bucură-te, că dăruiești liniște celor robiți de grijile vieții acesteia;

Bucură-te, că viforului năpastelor poruncești;

Bucură-te, că în chip haric ocârmuiești pe cei cuprinși de furtuna acestei vieți;

Bucură-te, că ne scoți din adâncul răutății;

Bucură-te, că întinzi mâna ta celor pierduți;

Bucură-te, că îndrepti pașii noștri pe calea mântuirii;

Bucură-te, că mâna noastră în războaie o întărești;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 11-lea

Cântările noastre, așa precum Fiul tău a primit cei doi bani ai văduvei, Prea-sfântă, le primește și ne dăruiește nouă ca întotdeauna unele ca acestea să-ți aducem, viața noastră în pace să o călăuzești și iertare de păcate să ne dăruiești, ca în cereștile locașuri să ne sălășluim, ca să-I cântăm lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 11-lea

În chip nevăzut peste întreaga lume întinzi sfântul tău acoperământ, prea bună, necuratul și adâncul întuneric al acestei nopți izgonindu-1, luminând toate cu lumina strălucirii tale, ca plini de bucurie neîncetat să-ți strigăm:

Bucură-te, cea cu adevărat înveșmântată în Soare;

Bucură-te, cea împodobită cu cunună de stele;

Bucură-te, cea cu haină aurită de negrăit;

Bucură-te, luceafăr strălucitor al inimilor noastre;

Bucură-te, căldură mângâietoare mai mult decât cea a soarelui;

Bucură-te, luminătoare a veacului ce va să vină;

Bucură-te, luminează nespasă a îngerilor și a oamenilor;

Bucură-te, izgonitoare a cetelor celor întunecate ale demonilor;

Bucură-te, cea care luminezi întunericul necredinței;

Bucură-te, cea care ne îmbraci pe noi cu armele luminii;

Bucură-te, sfințenie, floarea tuturor virtuților cea bine mirositoare;
Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 12-lea

Har după har am primit de la icoana ta, prea curată Fecioară, căci toți cei care au alergat către ea cu credință nu au plecat rușinați, ci fiecare după a sa trebuință dumnezeiesc dar a primit și s-a umplut de bucurie sfântă, cântând lui Dumnezeu:
Aliluia!

Icosul al 12-lea

Îți cântăm, te mărim și ne închinăm ție, Stăpână prea curată, dar neștiind dacă laudele noastre le primești, cădem înaintea prea curatului tău chip și cu umilință îți cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, a sufletelor noastre primăvară prea dulce;
Bucură-te, a inimilor noastre dimineată prea strălucitoare;
Bucură-te, înălțime la care nu se pot urca gândurile omenești;
Bucură-te, slavă de necuprins;
Bucură-te, fericire fără de sfârșit;
Bucură-te, bunătate de negrăit;
Bucură-te, veselie nespusă;
Bucură-te, cu adevărat una prea binecuvântată;
Bucură-te, cea mai înaltă decât toate făpturile;
Bucură-te, mijlocitoare pentru noi toți în această viață;
Bucură-te, în ceasul morții noastre adevărată ocrotitoare;
Bucură-te, că la Înfricoșătoarea Judecată îi mântuiești pe cei care și-au pus nădejdea în tine;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul al 13-lea

O prea lăudată Maică a tuturor creștinilor, asemănându-te Fiului tău și Dumnezeu cu dragostea ta, strigi către noi cu milostivire: „Nu te teme, turmă mică. Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră!” Pentru aceasta, către tine cu dragoste căzând și cu lacrimi mulțumindu-ți, cu mare glas îți strigăm: *Aliluia!*

(Acest condac se rostește de trei ori, apoi din nou icosul 1 și condacul 1)

Icosul 1

Îngeri cu mirare au privit la tine, cum prin icoana ta ca printr-un stâlp de foc ai petrecut pe cei plecați din pământul Rusiei, robii de cei fără de lege. Și nu pe

Moise, ci pe tine însăși avându-te ca îndrumătoare în necazul înstrăinării, cu mulțumire îți strigau:

Bucură-te, binecuvântată îndrumătoare;

Bucură-te, Maică a căii celei adevărate;

Bucură-te, că prin pustia acestei lumi ne-ai condus;

Bucură-te, că pe Amalic cel gândit în chip prea minunat l-ai biruit;

Bucură-te, că izvoare de har reverși de la icoana ta;

Bucură-te, că legea Fiului tău, Domnul nostru Iisus Hristos, în inimile noastre o scrii;

Bucură-te, stingere binecuvântată a văpăii patimilor aprinse;

Bucură-te, a celor neputincioși prea puternică întărire;

Bucură-te, a inimilor pline de tulburare îndulcire a liniștirii;

Bucură-te, a celor străini și orfani dumnezeiască alinare;

Bucură-te, că pământul făgăduinței ne-ai pregătit nouă;

Bucură-te, că porțile Ierusalimului ni le deschizi;

Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!

Condacul 1

Către Stăpâna cea aleasă și buna îndrumătoare, care ne conduce pe noi către Împărăția cea cerească, veniți cu toții să cădem, căci altă scăpare nu avem, și, cerând prea puternica ei mijlocire, minunile sale de odinioară până în zilele noastre, petrecute la icoana sa pomenindu-le, cu mare glas să strigăm: ***Bucură-te, Stăpână, care pururea arăți lumii semnele milostivirii tale!***

Rugăciune către Maica Domnului, înaintea icoanei sale făcătoare de minuni „a Semnului” din Kursk

Împărăteasa noastră cea prea bună și nădejdea noastră, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria scârbiților și acoperitoarea necăjiților, vezi-ne nevoia, vezi-ne necazul, ajută-ne ca unor neputincioși, hrănește-ne ca pe niște străini. Necazul nostru îl știi: dezleagă-l precum voiești, mântuiește și păzește pe robii tăi (numele) și pe toți ai noștri, pe cei care sunt de față și se roagă ție, și ne acoperă pe noi de tot răul cu sfântul tău acoperământ, căci nu avem alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună; ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să ne păzești și să ne acoperi în vecii vecilor. Amin!

Tropar, glasul al 4-lea: Zid nebiruit și izvor de minuni te-am dobândit, Născătoare de Dumnezeu prea curată, noi robii tăi, pe tine cea care cetele celor potrivnici le

biruiești. Pentru aceasta, te rugăm: pace cetății tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Condac, glasul al 4-lea: Cinstitul tău chip „al Semnului” prăznuiesc cei care se închină ție, Născătoare de Dumnezeu, căci minunată biruință împotriva celor potrivnici cetății tale ai dăruit. Pentru aceasta, cu credință și noi îți cântăm: Bucură-te, Fecioară, lauda creștinilor!

Mărire: Te mărim pe tine, prea curată Fecioară, și chipul tău cel prea curat îl cinstim, căci prea slăvit semn s-a arătat.

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” este una dintre cele mai importante și vechi icoane ale Rusiei ortodoxe. Istoria acesteia, plină de mulțime de semne harice și de minuni, nespuse de folositoare pentru creștini, naște o osebită evlavie către acest odor de neprețuit.

Descoperită în anul 1295 în împrejurimile cetății Kursk. la rădăcina unui copac, icoana avea să arate încă dintru început minunate semne: apariția unui izvor tămăduitor la aflarea ei. Întoarcerea în mai multe rânduri în chip minunat, din cetatea Kursk în Pustia Koren. Vindecări de orbire etc.

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” îl va salva, de asemenea, de la moarte, în copilărie, pe cel ce avea să ajungă farul luminos al Rusiei creștine - Sfântul Serafim de Sarov, devenind icoana sa de suflet.

Cunoscutul Sfânt Ioan Maximovici a plecat pe cărările veșniciei rugându-se înaintea acestei icoane făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunile icoanei Maicii Domnului „a Semnului” din Rusia, Serbia, Austria, Germania și Statele Unite - loc în care se află astăzi acest vechi odor sfânt, prezentate în cartea de față, sunt întregite de istoria fabuloasă a icoanei și de acatistul celei care arată pururea lumii semnele milostivirii sale...

Extras din cartea: Minunile icoanei Maica Domnului "A Semnului"

Acatist la icoana Maicii Domnului „a Semnului” (a Rădăcinii din Kursk, Novgorod)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

***Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !
Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !
Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !***

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea ești, și toate le implinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

***Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.***

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi;
Doamne, curățește păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.*

*Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara Și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi .

Și S-a suit la ceruri și Șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească și apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin !

Acatistul icoanei Maicii Domnului - "A semnelui" - slujitor Dani:

<https://www.youtube.com/watch?v=cpzU8c6dBD8>

Neluta bunicuta - 8 martie - Acatist la icoana Maicii Domnului „a Semnelui”(a Rădăcinii din Kursk, Novgorod):

https://www.youtube.com/watch?v=jF_CgEaJ-HI

&&&

Condacul 1

Vestit-a prorocul Isaia că tu, Fecioară, vei lua în pânțece și vei naște pe Fiul lui Dumnezeu, pe cel care a slobozit lumea din pânțelele iadului și a răsărit semnul mântuirii tuturor celor care strigă ție: *Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnelui, pecetea mântuirii noastre!*

Icosul 1

Cetatea Novgorodului ai izbăvit din cumplita primejdie, plecându-te spre rugăciunile fierbinți ale poporului necăjit, iar acum ascultă nevrednicele noastre rugăciuni, ale celor care cântăm ție așa:

Bucură-te, apărătoarea Novgorodului;

Bucură-te, poartă de mântuire;
Bucură-te, scara pocăinței;
Bucură-te, scut împotriva vrăjmașilor;
Bucură-te, primitoarea lacrimilor de pocăință;
Bucură-te, pavăză celor tulburați;
Bucură-te, cărarea mântuirii;
Bucură-te, slava credincioșilor;
Bucură-te, surpătorearea tulburărilor;
Bucură-te, păzitoarea cetății inimilor;
Bucură-te, pacea celor neputincioși;
Bucură-te, muntele sfințeniei;
Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnelui, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 2-lea

Sfântul episcop Ioan a căzut înaintea ta cu lacrimi fierbinți, cerând izbăvire poporului din mâinile vrăjmașilor, cântând: *Aliluia!*

Icosul al 2-lea

Arhiereul cetății Novgorod, Sfântul Ioan, a așezat pe zidurile cetății icoana ta, cerând mântuire și izbăvire poporului din primejdia vrăjmașilor și cântând ție așa:
Bucură-te, nădejdea noastră;
Bucură-te, apărătoare a cetății;
Bucură-te, izbăvitoare din primejdii;
Bucură-te, odihna inimilor noastre;
Bucură-te, ascultătoare a rugăciunilor;
Bucură-te, carte a mântuirii;
Bucură-te, oglinda veșniciei;
Bucură-te, icoana înțelepciunii;
Bucură-te, floarea fecioriei;
Bucură-te, pecetea izbăvirii;
Bucură-te, cununa celor mântuiți;
Bucură-te, apărătoare drept credincioșilor;
Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnelui, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 3-lea

Ploaie de săgeți s-a trimis asupra cetății Novgorodului, dar cu ploaia rugăciunii tale ai stins toată primejdia, primind de la cei drept-credincioși cântarea: *Aliluia!*

Icosul al 3-lea

O săgeată a atins sfânta ta icoană, fericită, dar chipul ți l-ai întors către poporul bine credincios, care aștepta cu nădejde ajutorul tău, cu glasul inimilor cântând:

Bucură-te, că ți-ai întors spre noi chipul;
Bucură-te, că ne trimiți ajutorul tău pururea;
Bucură-te, cetate a Împăratului ceresc;
Bucură-te, rază a înțelepciunii cerești;
Bucură-te, ridicarea din prăpastia primejdiei;
Bucură-te, lumina mântuirii oamenilor;
Bucură-te, ridicarea celor căzuți;
Bucură-te, săgeată a rugăciunii de foc;
Bucură-te, cununa sfințeniei;
Bucură-te, palat al slavei lui Hristos;
Bucură-te, alungarea vrăjmașilor noștri;
Bucură-te, biruitoarea celor mândri;

Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnelui, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 4-lea

Semnele pătimirii tale pururea nouă le arăți, ca să întărim în răbdarea necazurilor crucii noastre și să cântăm cu mulțumire Ziditorului a toate: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Cu curgerea rugăciunii tale oprește curgerea patimilor noastre, ca izbăvind-ne de ocară nerodirii duhovnicești să aducem ție cântare de bucurie:

Bucură-te, acoperământul celor necăjiți;
Bucură-te, râu pururea curgător al milei;
Bucură-te, odihna celor împovărați cu fărădelegi;
Bucură-te, limanul cel prea dorit al pustnicilor;
Bucură-te, dulce auzire a rugătorilor;
Bucură-te, pod al unirii cu Dumnezeu;
Bucură-te, făclie nestinsă a pătimirii pentru durerea lumii;
Bucură-te, semn al mântuirii celor deznădăjduiți;
Bucură-te, surpătoarea vrăjmașilor nevăzuți;
Bucură-te, semnul binecuvântat al pocăinței;
Bucură-te, oglindă a vieții celei luminate;
Bucură-te, veselie iubitorilor de rugăciune;

Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnelui, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 5-lea

Din mare primejdie ai izbăvit cetatea Novgorodului, pe care și astăzi o păzește, iar pe noi toți întru pocăință ne păzește, ca să strigăm Domnului: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Pe tine te laudă toată suflarea, căci ai născut lumii cu trup pe Fiul Tatălui și zidul vrăjmășiei ai dăruit, aducând bucuria mântuirii tuturor celor care cântă cu credință:

Bucură-te, cântarea heruvimilor;
Bucură-te, lumina ortodocșilor;
Bucură-te, porumbița iubitoare de pace;
Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;
Bucură-te, limanul binecuvântat al tăcerii;
Bucură-te, crinul cel neveștejit al fecioriei;
Bucură-te, bucuria nețărmuită a maicilor;
Bucură-te, oglinda desăvârșirii;
Bucură-te, scara înțelepciunii;
Bucură-te, poarta mântuirii;
Bucură-te, corabia rugăciunii;
Bucură-te, povățuitoarea monahilor;

Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnului, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 6-lea

La lumina poruncilor Fiului tău îndreptează-ne pe noi, Preacurată, ceea ce ai adus în lume pe Soarele dreptății, căruia cetele îngerești Îi aduc razele cântărilor de: *Ali-luia!*

Icosul al 6-lea

Cu curgerile lacrimilor tale pentru păcatele oamenilor, Preacurată, spală și nevrednicia sufletelor noastre și ne înnoiește haina sufletului prin pocăință, ca să aducem cu lacrimi cântări de mulțumire ca acestea:

Bucură-te, izvor de mângâiere;
Bucură-te, belșug al pocăinței;
Bucură-te, încununarea dreptilor;
Bucură-te, scăparea păcătoșilor;
Bucură-te, ocean de milostivire;
Bucură-te, stâlpul îndurărilor;
Bucură-te, ridicarea celor neputincioși;
Bucură-te, limanul bucuriei cerești;
Bucură-te, cântarea rugătorilor;
Bucură-te, slava ierarhilor;
Bucură-te, comoara preoților;
Bucură-te, liniștea pruncilor;

Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnului, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 7-lea

Privirea ta înlăcrimată ai întors spre poporul înfricoșat de mânia năvălitorilor, arătând iubirea ta de maică și primind rugăciunile celor care cântau: *Aliluia!*

Icosul al 7-lea

Lacrimile tale au curs pentru poporul necăjit și s-au vărsat pe veșmintele episcopului, care foarte s-a minunat de revărsarea milostivirii tale, cu frică strigând:

Bucură-te, adânc al milostivirii;

Bucură-te, mare a pocăinței;

Bucură-te, că stingi cu lacrimile tale văpaia ispitelor;

Bucură-te, ploaie a îndurărilor;

Bucură-te, căci cu lacrimi ai stins primejdia;

Bucură-te, casă a sfințeniei;

Bucură-te, risipirea vrăjmașilor;

Bucură-te, că înlături cumplitele primejdii;

Bucură-te, izvor al minunilor;

Bucură-te, odihna celor tulburați;

Bucură-te, vasul sfințeniei neapropiate;

Bucură-te, zid nebiruit al păcii;

Bucură-te, grabnică scăpare din primejdii;

Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnelor, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 8-lea

Pe vrăjmașii cetății Novgorodului i-ai alungat cu fulgerele rugăciunii tale, iar acum pe vrăjmașii noștri nevăzuți îi izgonește cu sabia de foc a rugăciunilor tale, ca să cântăm Domnului cu mulțumire: *Aliluia!*

Icosul al 8-lea

Cetatea Novgorodului o ai păzit de arderea focului și sufletele celor ce te cinstesc pe tine le păzești de focul cel veșnic, cu roua pocăinței stingând focul patimilor celor care te cinstesc pe tine așa:

Bucură-te, izbăvitoare de primejdia focului;

Bucură-te, păzitoare tare a cetății Novgorodului;

Bucură-te, risipitoare necazurilor;

Bucură-te, ploaie a milostivirii negrăite;

Bucură-te, scut nebiruit al mântuirii;

Bucură-te, înfricoșarea tiranilor;

Bucură-te, ocrotitoare pruncilor;

Bucură-te, lumina bucuriei noastre;

Bucură-te, dulceața maicilor;

Bucură-te, mireasma fecioarelor;

Bucură-te, muntele fericirilor;

Bucură-te, primăvara Raiului;

Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnului, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 9-lea

Către tine întindem mâinile la rugăciune, așteptând ridicarea din robia patimilor, pe care le nimicește cu fulgerul rugăciunii tale de la cei care cântă cu credință: *Ali-luia!*

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult grăitori nu se pricep a lăuda minunile tale, Maică, cele lucrate spre apărarea poporului binecredincios, însă noi cu dragoste împletim ție cununi de cântări ca acestea:

Bucură-te, lauda monahilor;

Bucură-te, îngrădirea pustnicilor;

Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;

Bucură-te, vasul fecioriei;

Bucură-te, slava ierarhilor;

Bucură-te, cununa preoților;

Bucură-te, oglinda îngerilor;

Bucură-te, turnul biruinței;

Bucură-te, stingerea văpăii patimilor;

Bucură-te, floarea darurilor;

Bucură-te, comoara mântuirii;

Bucură-te, odihna tatălui;

Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnului, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 10-lea

Paharul durerilor ai băut la răstignirea Fiului tău, iar acum îndulcești necazurile noastre, ale celor care bem paharul pătimirii spre curățire de păcate, strigând: *Ali-luia!*

Icosul al 10-lea

Pe Cel care moarte a gustat, ca să ne scoată pe noi din gura iadului ai născut fără de sămânță, iar acum cu semințele rugăciunilor tale faci să crească și în pământul inimilor noastre spice de laudă ca acestea:

Bucură-te, visteria Vieții;

Bucură-te, bucuria cetelor îngerești;

Bucură-te, izbăvirea oamenilor;

Bucură-te, adâncime a milostivirii;
Bucură-te, pod al mântuirii;
Bucură-te, palat al Cuvântului;
Bucură-te, mărgăritar al fecioriei;
Bucură-te, pecetea curăției;
Bucură-te, ploaia îndurărilor;
Bucură-te, soare al virtuților;
Bucură-te, răsărit al mântuirii;
Bucură-te, întărirea nevoitorilor;

Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnului, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 11-lea

Născut-ai pe cel mai presus de ceruri, ca pe omul căzut să-l ridici la cele cerești spre a cânta împreună cu puterile de sus Împăratului slavei: *Aliluia!*

Icosul al 11-lea

Toate cetele îngerești au săltat și s-au bucurat, văzându-te pe tine că ai purtat în pânțele pe cel Neîncăput în ceruri, pe care laudându-L pe tine te mărim așa:

Bucură-te, apărătoarea credincioșilor;
Bucură-te, mireasma sfințeniei;
Bucură-te, icoana fecioriei;
Bucură-te, veseliea maicilor;
Bucură-te, cartea desăvârșirii;
Bucură-te, adâncul milei;
Bucură-te, tămăduitoarea celor neputincioși;
Bucură-te, apărătoarea celor nedreptățiți;
Bucură-te, muștrarea celor ce stăruie în păcat;
Bucură-te, deșteptarea celor din patimi;
Bucură-te, încununarea nevoitorilor;
Bucură-te, puterea mucenicilor;

Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnului, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 12-lea

În toate primejdiile la tine alergăm Stăpână, ca să ne slobozești din necazuri și să aflăm împăcare cu Dumnezeu, cântându-I: *Aliluia!*

Icosul al 12-lea

Semnul mântuirii oamenilor ai arătat prin purtarea în pânțele tale a Celui care a zdrobit pânțele iadului și pe Adam l-a înnoit, ca toți să cânte ție:

Bucură-te, pământul făgăduinței;

Bucură-te, vestitoarea mântuirii;
Bucură-te, trâmbița rugăciunii;
Bucură-te, tăcerea smereniei;
Bucură-te, înțelepciunea celor feciorelnici;
Bucură-te, liniștea celor tulburați;
Bucură-te, hrana pustnicilor;
Bucură-te, zidul mântuirii;
Bucură-te, casa rugăciunii;
Bucură-te, cer al Luminii;
Bucură-te, carte a tainelor cerești;
Bucură-te, luminarea celor nepricepuți;
Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnelor, pecetea mântuirii noastre!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)

O, Maică prea lăudată, ceea ce ai dat semnul mântuirii oamenilor, zdrobind capul șarpelui celui viclean, arată și nouă , în vremea sfârșitului nostru, semnul ocrotirii tale, ca să cântăm Domnului: *Aliluia!*

Apoi:

Icosul 1

Cetatea Novgorodului ai izbăvit din cumplita primejdie, plecându-te spre rugăciunile fierbinți ale poporului necăjit, iar acum ascultă nevrednicele noastre rugăciuni, ale celor care cântăm ție așa:

Bucură-te, apărătoarea Novgorodului;
Bucură-te, poartă de mântuire;
Bucură-te, scara pocăinței;
Bucură-te, scut împotriva vrăjmașilor;
Bucură-te, primitoarea lacrimilor de pocăință;
Bucură-te, pavăză celor tulburați;
Bucură-te, cărarea mântuirii;
Bucură-te, slava credincioșilor;
Bucură-te, surpătoarea tulburărilor;
Bucură-te, păzitoarea cetății inimilor;
Bucură-te, pacea celor neputincioși;
Bucură-te, muntele sfînteniei;
Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnelor, pecetea mântuirii noastre!

Condacul 1

Vestit-a prorocul Isaia că tu, Fecioară, vei lua în pântece și vei naște pe Fiul lui Dumnezeu, pe cel care a slobozit lumea din pântecele iadului și a răsărit semnul mântuirii tuturor celor care strigă ție: *Bucură-te, Maica Domnului, cea a semnului, pecetea mântuirii noastre!*

Rugăciune

O, Preasfântă și prea binecuvântată Maică a Preadulcelui nostru Domn Iisus Hristos! Cădem și ne închinăm ție înaintea sfintei tale icoane făcătoare de minuni, amintindu-ne minunatul tău semn al ocrotirii arătat marelui Novgorod în zilele năvălirii vrăjmașilor.

Cu smerenie te rugăm, Apărătoare atotputernică a neamului nostru: așa precum în vechime părinților noștri ajutorul le-ai grăbit, așa acum și pe noi, cei neputincioși și păcătoși, de ocrotirea și buna îngrijirea ta de Maică ne învrednicește.

Mântuiește și păzește sub acoperământul milei tale, Stăpână, toată Rusia, țara noastră și oastea ei. Sfânta Biserică o întărește, orașul tău și toată dreptmăritoarea noastră țară și pe noi, pe toți, cei ce cădem către tine cu credință, cu dragoste și cu umilință cerând cu lacrimi ocrotirea ta, miluiește-ne și ne păzește.

O, prea milostivă Stăpână! Milostivește-te asupra noastră celor învăluiți de multe fărădelegi, ridică către Domnul Hristos mâinile tale primitoare de Dumnezeu și mijlocește pentru noi înaintea bunătății Lui, cerând iertare păcatelor noastre, și viață bine cinstită și pașnică, sfârșit creștinesc și răspuns bun la strașnica Lui Judecată ca, mântuiți cu atotputernicile tale rugăciuni către Dânsul, să moștenim fericirea Raiului și să cântăm cu toți sfinții prea cinstitul și prea minunatul nume al întru tot lăudatei Treimi: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și mila ta cea bogată către noi în vecii vecilor. Amin!

Și cântarea: *Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.*

Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse, Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Sursa:

<https://doxologia.ro/acetist-la-icoana-maicii-domnului-semnuluiia-radacini-din-kursk-novgorod>

Acatistul Maicii Domnului în cinstea icoanei făcătoare de minuni Maica Domnului (Doamna Semnului) - Oranta din Kursk / Korenii (8 septembrie, 27 noiembrie și 8 martie)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

***Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !
Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !
Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Slavă Ție !***

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea ești, și toate le implinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

*Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.*

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.*

*Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi;
Doamne, curățește păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.*

*Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !
Doamne, miluiește !*

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.*

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne

izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. S-a pogorât din ceruri Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara Și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi .

Și S-a suit la ceruri și Șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească și apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

*Conducătoare nebiruită și bună Îndrumătoare, care ne călăuzești spre Împărăția cerească, vino la noi cei care nu avem aici lăcaș veșnic și cu plecaciune adâncă, te rugăm fierbinte să ne dăruiești ajutorul tău atotputernic și să faci o minune și cu noi, cei care strigăm către tine: **Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!***

Icosul 1

Preacurată, Îngerii au văzut cu uimire cum ai mers înaintea tuturor, călăuzindu-i cu lumina ta cea sfântă pe oamenii din Kursk care s-au retras din calea cotropitorilor tătari; iar noi cu mulțumire, strigăm către tine astfel:

Bucură-te, binecuvântată Îndrumătoare;
Bucură-te, Maică a Căii celei adevărate;
Bucură-te, că faci să țâșnească râuri de milă din icoana ta;
Bucură-te, că ai întipărit în adâncul inimilor noastre, legea Fiului tău, Domnul Iisus Hristos;
Bucură-te, că stingi arșița mistuitoare a patimilor noastre;
Bucură-te, ocrotire cerească pentru cei pribegi și orfani;
Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 2-lea

Am văzut și vedem mereu, Stăpână, semnele și minunile tale. Mărturisim mila ta și nu ascundem binefacerile tale, ci strigăm cu glas mare: *Aliluia!*

Icosul al 2-lea

Cine poate înțelege gândirea lui Dumnezeu și poate spune taina judecăților Sale? Pentru că El înalță și dăruiește, smerește sau slăvește, face lumea să sufere sau o vindecă. Și cine este interesat de sfatul Său? Iar atunci când se pornește mânia lui Dumnezeu asupra noastră din cauza mulțimii păcatelor ce le-am făptuit, alergăm cu toții sub ocrotirea ta, Maica lui Dumnezeu, întindem mâinile către tine, prea curată și cu inimile pline de pocăință strigăm către tine:
Bucură-te, că potolești mânia Fiului tău împotriva noastră;
Bucură-te, cea care alini urgia lui Dumnezeu cea dreaptă;
Bucură-te, cea care cureți păcatele noastre;
Bucură-te, că te rogi pentru iertarea celor păcătoși;
Bucură-te, luminează nestinsă a speranței noastre;
Bucură-te, că acoperi totul cu sfântul tău omofor;
Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 3-lea

Minunate lucruri faci cunoscute, binecuvântată Fecioară, de la icoana ta cea sfântă, din care țâșnesc râuri de milă pentru noi, cei care strigăm către tine: *Aliluia!*

Icosul al 3-lea

Fiind nespus de iubitoare, prea bună Maică, trimiți cu putere lumina milei tale acolo unde sporește întunericul păcatelor și se înmulțesc necazurile oamenilor. De aceea, vii în mod nevăzut prin intermediul icoanei tale la noi, robii tăi, care slăvind bunăvoința ta, strigăm către tine astfel:
Bucură-te, adâncime a milei;
Bucură-te, fântână nesecată de vindecări;
Bucură-te, că transformi întristarea noastră în veselie;

Bucură-te, că preschimbi plânsul și suspinele noastre în bucurie spirituală;
Bucură-te, că transformi în câștig suferința și nenorocul nostru:
Bucură-te, că-i înveselești pe cei care pe tine te prea slăvesc;
Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 4-lea

Atunci când ne copleșesc ispitele, când necazurile și durerile ne cuprind, când ne pierdem răbdarea și avem sufletul întristat, alergăm la icoana ta, prea curată Fecioară Maria și cu lacrimi de pocăință strigăm din adâncul inimii: întinde asupra noastră mâinile tale, Născătoare de Dumnezeu și scoate-ne din adâncul răului, ca să strigăm cu recunoștință către tine: *Aliluia!*

Icosul al 4-lea

Demult, locuitorii Rusiei au auzit zvonul despre apariția sfintei tale icoane în mijlocul stejarilor din Kursk și plini de evlavie s-au grăbit să ajungă la ea strigând cu mustrare de cuget: de unde această bunăvoință a Maicii Domnului de a veni la noi ? Și, văzând, Stăpână, icoana ta așezată lângă rădăcina unui copac, au ridicat-o ca pe o minunată comoară și au strigat către tine:

Bucură-te, Rai strălucitor care ai crescut Arborele Vieții;
Bucură-te, grădină cerească în care a răsărit copacul Bisericii;
Bucură-te, floare plăcut mirositoare care parfumezi întreaga lume;
Bucură-te, culme a mântuirii noastre;
Bucură-te, că stârpești din rădăcină patimile noastre rele;
Bucură-te, că ne îngădui să fim părtași ai vieții cerești;

Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 5-lea

Sfânta icoană a străbătut provinciile și orașele Rusiei ca o stea călăuzită cerește. țarii s-au plecat cu evlavie înaintea ei, țarinele au împodobit-o cu dragoste, mai marii Bisericii ortodoxe au primit-o cu adânc respect, iar mulțimile de credincioși au întâmpinat-o sărbătorește strigând: *Aliluia!*

Icosul al 5-lea

Prea curată Fecioară, văzând zădărnicită de tine nelegiuirea uneltire a necredincioșilor, ce voiau să distrugă icoana ta și recuperând sfânta icoană neatinsă, călugării și laicii ți-au strigat astfel:

Bucură-te, că ai dejucat uneltirea cruzilor atei;
Bucură-te, că ai pecetluit gurile hulitorilor;
Bucură-te, că ai păstrat neatinsă icoana ta cea sfântă;
Bucură-te, că nu îți întorci sfânta față de la cei sărmani;

Bucură-te, că ne ferești de cursele celui rău;
Bucură-te, că rugăciunile tale, deschid porțile milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 6-lea

De când slăvita icoană a părăsit prin grija ta, Preacurată, teritoriul Rusiei, nu a existat oraș ori sat în care să nu îți faci cunoscută puterea ta. De aceea, toți cei care sunt mântuiți prin sfânta icoană strigă cu mulțumire lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 6-lea

PreaSfântă Născătoare de Dumnezeu aprinde în noi lumina speranței și nu ne lăsa nicicând în mâinile dușmanilor noștri! Fă ca mila să înflorească în sufletele noastre, să ne întărim în credință și să slăvim ajutorul primit strigând către tine astfel:

Bucură-te, că luminezi întreaga lume cu dragostea ta;
Bucură-te, că ai înfiat neamul omenesc prin îndemnul Fiului tău;
Bucură-te, Maica lui Dumnezeu și Maica tuturor creștinilor;
Bucură-te, luminează veșnic neapusă pentru cei aflați în închisori;
Bucură-te, Apărătoarea celor prigoniți pentru dreptate;
Bucură-te, răbdarea celor ce pătimesc pentru credință;

Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 7-lea

Dumnezeu a îngăduit ca pe Pământ să aibă loc războaie, unde popoarele se înfruntă, împărățiile se clatină, iar moartea și groaza mătură fața pământului. Cei ce și-au pus nădejdea în tine, Născătoare de Dumnezeu, au găsit refugiu la tine și au strigat către Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 7-lea

Noi semne și minuni ai făcut să izvorească cu putere de la icoana ta, atunci când s-au auzit zgomotele de bătălie. Și chiar dacă orașele au ars, pământul s-a cutremurat, palatele au fost distruse și lăcustele au umplut văzduhul, ai păstrat neatinsă Biserica în care era păstrată icoana ta, Preacurată. Și văzând această minune, cei ce se rugau la sfânta icoană au strigat către tine astfel:

Bucură-te, că în tine toți oamenii și-au pus nădejdea;
Bucură-te, stâlp și întărire a Bisericii;
Bucură-te, ocrotirea și apărarea fiecărui Altar;
Bucură-te, Mântuitoarea celor fără speranță;
Bucură-te, că prin intermediul icoanei tale ne întărești pe noi;
Bucură-te, că ne păzești pe noi cu sfântul tău acoperământ;

Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 8-lea

Prea Sfântă Fecioară, minune a fost atunci când o casă fiind distrusă, ai păstrat neatinsă cămăruța sfințită prin prezența icoanei tale, scăpând nevătămați bătrâna și copilul ascunși acolo. Și toți cei care au auzit de această întâmplare au strigat plini de respect: *Aliluia!*

Icosul al 8-lea

Cu adevărat îmbrățișezi cu dragostea ta întreaga lume, pururea Fecioară și-i cercezezi pe toți cei care prea slăvesc icoanele tale. Toți credincioșii cu smerenie cântă către tine, prea curată, astfel:

Bucură-te, mângâietoarea celor nefericiți;

Bucură-te, cea plină de har, care intri nevăzut în casele noastre prin icoanele tale;

Bucură-te, că odată cu icoanele ne dăruiești binecuvântare și veselie;

Bucură-te, că sfințești chiliile monahale cu imaginea ta;

Bucură-te, că locuiești în mod nevăzut în casele celor care te slăvesc pe tine;

Bucură-te, Stăpână ce dezvălui mereu semnele milostivirii Tale în lume;

Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 9-lea

Credincioșii vin la tine cu grăbire, Stăpână, ca să ridici mâinile tale, care l-au purtat pe Dumnezeu și să te rogi pentru toți. Tu ne luminezi, ne mângâi și ne dăruiești pururea cele de trebuință, prea curată. De aceea, bucurându-ne întru tine, strigăm către Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 9-lea

Cei mai talentați oratori rămân tăcuți atunci când doresc să te slăvească după cuviință, o, Marie Născătoare de Dumnezeu, căci mintea lor nu găsește cuvintele potrivite pentru aceasta. Noi, chiar dacă suntem nevrednici, cu buze întinate îndrăznim să strigăm către tine:

Bucură-te, sabia înflăcărată a proorocilor;

Bucură-te, vorbire răspicată a apostolilor;

Bucură-te, tăria și cutezanța duhovnicilor;

Bucură-te, liniște cerească pentru cei virtuoși;

Bucură-te, fiică din neamul lui Adam, purtătoare de Dumnezeu;

Bucură-te, că strălucești lângă Dumnezeu cu nespusă slavă;

Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 10-lea

Născătoare de Dumnezeu, roagă-te pentru mântuirea lumii, că cel rău a stârnit o furtună de ispite împotriva Bisericii lui Dumnezeu! Roagă prea curată, pe Fiul tău,

Domnul Iisus Hristos, să se milostivească asupra lumii că neîncetat noi Îi cântăm
lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 10-lea

Fii pentru noi cetate nebiruită, o, Preacurată și împotrivește-te armatelor de dușmani, văzuți și nevăzuți, luptând curajos pentru noi, ca să-ți cântăm cu dragoste astfel:

Bucură-te, că întinzi mâinile pentru a te ruga lui Dumnezeu;

Bucură-te, că gonești mânia din sufletele noastre;

Bucură-te, cea care-i călăuzești cu milă pe cei greu încercați sufletește;

Bucură-te, că îi scoți pe oameni din adâncul răului;

Bucură-te, milostivă Fecioară, că îi salvezi pe cei aflați în pragul pieirii;

Bucură-te, că ne călăuzești pașii pe calea mântuirii;

Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 11-lea

Primește din partea noastră, Prea Sfântă Fecioară, imnuri de slavă precum a primit Fiul tău bănuțul văduvei și ne călăuzește pe drumul vieții dăruindu-ne iertare de păcate, pentru ca în acest fel să ajungem în locașurile cerești și să-I putem cânta lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 11-lea

Prea bună Maică, nevăzut întinzi peste întregul Pământ sfântul tău omofor, risipind nelegiuirea și luminând întreaga creație cu strălucirea ta, pentru care îți strigăm neîncetat:

Bucură-te, că ești înveșmântată în raze de soare;

Bucură-te, că ești încoronată cu o cunună de stele;

Bucură-te, frumusețe neasemuită;

Bucură-te, strălucire mai luminoasă decât luceafărul dimineții;

Bucură-te, lumina cea neapusă a Îngerilor și oamenilor;

Bucură-te, că alungi oștirile întunecaților vrăjmași;

Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 12-lea

Toți cei care s-au apropiat cu credință de icoana ta, au primit fiecare după nevoie, har de la Dumnezeu și plini de bucurie au strigat Domnului: *Aliluia!*

Icosul al 12-lea

Cântări de slavă ți-aducem prea curată Fecioară și ne plecăm cu smerenie înaintea ta și îngenunchind înaintea icoanei tale cu muștrare de cuget strigăm către tine astfel:

Bucură-te, slavă nepieritoare;

Bucură-te, bunătate nemărginită;

Bucură-te, cea cu adevărat binecuvântată;

Bucură-te, Ceea ce ești mai slăvită decât întreaga creație;

Bucură-te, Ocrotitoare milostivă a credincioșilor, în clipa despărțirii de cele pă-mântești;

Bucură-te, că la Înfricoșătoarea Judecată îi vei mântui pe cei care și-au pus nădej-dea în tine;

Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)

O, prea slăvită Maică a tuturor creștinilor, în dragostea ta pentru oameni ești plină de milostivire precum Fiul tău, Domnul Iisus Hristos. Cu blândețe strigi către noi: Nu te teme turmă mică! Eu sunt cu voi și nimeni nu este împotriva voastră! De aceea așezăm dragostea noastră înaintea ta și te rugăm pogoară pacea asupra țării noastre și în sufletele noastre multă milă și cu umilință îți mulțumim strigând cu tă-rie către tine: ***Aliluia!***

După aceea, se zice iarăși:

Icosul 1

Preacurată, Îngerii au văzut cu uimire cum ai mers înaintea tuturor, călăuzindu-i cu lumina ta cea sfântă pe oamenii din Kursk care s-au retras din calea cotorpitorilor tătari; iar noi cu mulțumire, strigăm către tine astfel:

Bucură-te, binecuvântată Îndrumătoare;

Bucură-te, Maică a Căii celei adevărate;

Bucură-te, că faci să țâșnească râuri de milă din icoana ta;

Bucură-te, că ai întipărit în adâncul inimilor noastre, legea Fiului tău, Domnul Iisus Hristos;

Bucură-te, că stingi arșița mistuitoare a patimilor noastre;

Bucură-te, ocrotire cerească pentru cei pribegi și orfani;

Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi!

Condacul 1

Conducătoare nebiruită și bună Îndrumătoare, care ne călăuzești spre Împărăția Ce-rească, vino la noi cei care nu avem aici lăcaș veșnic și cu plecăciune adâncă, te rugăm fierbinte să ne dăruiești ajutorul tău atotputernic și să faci o minune și cu

noi, cei care strigăm către tine: *Bucură-te, Stăpână și milostivește-te asupra noastră și a lumii întregi !*

După aceea, zicem această

Rugăciune către PreaSfânta Născătoare de Dumnezeu

Atotbună Stăpână, Sfântă Maică a lui Dumnezeu, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu, dar, fiind Maica milostivă a Dumnezeului celui Milostiv, spune numai un cuvânt și se va tămădui sufletul meu și trupul meu slăbit se va întări. Tu ai putere în tărie și în cuvânt Împărăteasă a toate.

Stăpână Doamnă, prin dătătoarea de bucurie, prea cinstita icoană a ta, Împărăteasă a toate, mântuiește-i pe cei (numele) care cu fierbințeală cer mila ta. Slobozește-i din toate durerile pe cei care aleargă la tine, din toate necazurile scapă turma ta, care cere de la tine mijlocirea ta. Adu-mi biruință, roagă-te pentru mine ca să măresc numele tău cel minunat, întotdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Și apoi se face Otpustul: Pentru rugăciunile PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfinților părinților noștri și ale tuturor Sfinților, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin!

Icoana făcătoare de minuni: Maica Domnului (Doamna Semnului) - Oranta din Kursk / Korenii (prăznuită pe data de 8 septembrie, 27 noiembrie și 8 martie)

Făcând parte din categoria de icoane ale Născătoarei de Dumnezeu de tip Oranta (sau Platitera, Panaghia, Doamna Semnului - semnul pe care îl dă această icoană având legătură cu profeția de la Isaia 7, 14: „Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște Fiu și vor chema numele lui Emanuel.”), icoana Maicii Domnului din Kursk o prezintă pe Maica Domnului cu mâinile desfăcute și cu Mântuitorul Iisus Prunc, reprezentat într-un cerc (scut) pe pântecele ei.

Icoana făcătoare de minuni a fost descoperită pe data de 8 septembrie 1295, de un vânător, bărbat căsătorit și credincios, în afara orașului Kursk, Rusia, aproape de Moscova.

Locuitorii orașului, supraviețuitori ai pogromului Batia, veneau des acolo pentru a vâna animale, fiind un loc pustiu, locuit doar de animale sălbatice.

El a găsit icoana, întoarsă cu fața în jos, la rădăcina unui pom. Imediat ce acesta a ridicat-o de pe pământ, minunile au și început să apară, Sfânta icoană făcând să răsară de dedesubt, exact din locul pe care stătuse, un izvor cu apă curată.

Vânătorul s-a gândit că nu este potrivit ca această icoană să rămână în pădure și astfel, a ținut s-o ducă spre închinare într-o Biserică veche (capelă) din apropiere. La procesiune, prințul Vasili Semiakov nu a fost prezent să întâmpine icoana, precum toți ceilalți locuitori, refuzând participarea la închinare. Pentru aceasta, el a fost pedepsit cu orbirea.

Prințul și-a dat seama că trebuia să vină și el la PreaSfânta Născătoare de Dumnezeu și, imediat ce i s-a închinat, s-a și vindecat.

Astfel, acesta a pus pe dată să se construiască o Catedrală în Rilsk, cu hramul Nașterii PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, unde a vrut să îmbrace icoana și să o pună spre închinare, fixând data de prăznuire pe 8 septembrie.

Prin urmare, aceasta a fost mutată în Biserica Nașterii Maicii Domnului nostru, însă icoana PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu din Kursk, a revenit la locul inițial.

Au mai fost între timp încercări de a duce Sfânta icoană în Rilsk, dar și acestea au eșuat, icoana fiind găsită mereu pe malul râului Tuscari, în locul inițial.

Și-au dat atunci cu toții seama că icoana nu dorește să rămână decât în apropierea locului unde a apărut și au hotărât să fie păstrată în capelă.

După ceva timp însă la capelă, a venit un preot pe nume Bogoliub.

Kursk, fiind atacat de tătari, în 1383 s-a ordonat ca vechea capelă să fie incendiată, iar preotul să fie luat prizonier.

Însă capela, în ciuda tuturor eforturilor, nu a ars, deși au pus foc de jur împrejur în mai multe rânduri.

Fiind superstițios, mai marele tătarilor, l-a suspectat pe Bogoliub de magie și i-a atribuit acestuia eșecul lor.

Credincios fiind, preotul a mărturisit însă, că s-a văzut astfel doar puterea icoanei făcătoare de minuni a Măicuței Domnului, fapt pentru care mâniați peste măsură, tătarii au luat icoana și au rupt-o în două părți, aruncând-o în locuri diferite.

O mare perioadă de timp, preotul a fost captiv la tătari și obligat să treacă la religia lor, însă acesta a refuzat în nenumărate rânduri, rămânând credincios, doar cu speranța în ajutorul Măicuței Domnului. Iar, în această speranță, el nu s-a înșelat. Din contră, cânta în permanență cântece închinare Măicuței Domnului și aceasta a făcut ca, prin niște trimiși ai țarului, acesta din urmă să afle de cântările frumoase ale preotului, să se intereseze despre el și să-l răscumpere din captivitate.

După captivitate, preotul s-a întors acasă și a încercat să găsească icoana, cu speranța că va putea să o refacă, ceea ce a și reușit.

A găsit, prin minune dumnezeiască și prin credință puternică, cele două părți ale icoanei și imediat ce le-a pus alături una de cealaltă, acestea s-au lipit, materialul fuzionând în așa fel încât nici urmă de îmbinare nu s-a cunoscut de atunci, afară de apariția unui înscris pe locul în care fusese ruptă : „аки poca”.

Ca de obicei, localnicii au încercat s-o mute la Biserica Nașterii Maicii Domnului, construită de Semiakov, dar aceasta a revenit în chip minunat, ca mai înainte.

Istoria chiar s-a mai repetat de câteva ori, până când locuitorii s-au hotărât să construiască un paraclis pe locul vechi, unde timp de 200 de ani a stat, înfăptuind minuni.

Cinstirea Sfintei icoane a cunoscut un nou început în timpul țarului Teodor Ivanovici, acesta poruncind ca icoana să fie mutată la Moscova și apoi să se refacă în Kursk toate distrugerile tătarilor.

Astfel țarul a hotărât să fie adusă icoana pe locul corespunzător apariției ei minunate și a pus la dispoziție fonduri pentru a putea fi înființată mănăstirea.

Astfel, a început defrișarea zonei de pădure corespunzătoare, prin smulgerea din rădăcină a copacilor.

Apoi, icoana Măicuței Domnului, în 1598, a fost mutată în orașul Kursk și așezată spre închinare în catedrală, din cauza pericolului atacurilor.

Ulterior, Sfânta Mănăstire construită acolo a luat numele de Korenii, dar în 1611 aceasta a fost distrusă din nou de către tătari. Au reînceput lucrările la Sfânta Mănăstire, în 1618.

S-a și reconstruit Sfânta Biserică a Nașterii Prea Sfintei noastre Născătoare de Dumnezeu și, din acel moment a început să fie adusă icoana Măicuței Domnului în fiecare an, la această Sfântă Mănăstire din Kursk.

Procesiunile religioase sunt recunoscute, încă din cele mai vechi timpuri, pentru sentimentul de evlavie și pentru numărul mare de pelerini.

Icoana Maicii Domnului din Kursk l-a vindecat în chip minunat și pe tânărul Prochorus, născut în orașul Kursk : la un moment dat, Prochorus s-a îmbolnăvit foarte grav, viața lui fiind în pericol. Atunci a visat-o pe Maica Domnului care i-a promis că îl va vizita și îl va vindeca.

Nu peste mult timp, prin curtea casei lui a trecut o procesiune a Bisericii, cu icoana Semnului Maicii Domnului făcătoare de minuni din Kursk, iar mama lui l-a dus pe copil să o sărute, după care acesta s-a vindecat imediat.

Tânărul este cunoscut în prezent și cinstit de creștinii ortodocși, prin viața curată pe care a dus-o mai apoi, sub numele de Sfântul Serafim de Sarov.

Sursa:

<https://chirho88888888.wordpress.com/2019/09/08/acetistul-maicii-domnului-oranta-din-kursk/>

<https://www.crestinortodox.ro/acetiste/acetistul-icoanei-maicii-domnului-kursk-136579.html>

Istoricul icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „a Rădăcinii” din Kursk

Icoana aceasta a fost descoperită la sfârșitul secolului al XIII-lea în zona localității Kursk, ce fusese părăsită de locuitorii ei din cauza invaziei tătarilor.

Pe teritoriul sălbăticit al orașului Kursk veneau locuitori din orașul învecinat Rylsk, să vâneze animale sălbatice. *Unul dintre vânători, mergând de-a lungul malului râului Skal, ce trecea prin apropierea orașului Kursk, a remarcat în preajma rădăcinii unui copac o icoană așezată cu fața în jos.*

Vânătorul a ridicat icoana și a văzut că aceasta avea pictată Maica Domnului cu Pruncul, asemănătoare celei înrămate și slăvite în orașul Novgorod.

Cu această ocazie, icoana a înfăptuit prima minune, căci din locul de unde a fost ridicată aceasta, a fâșnit un izvor de apă limpede, vindecătoare.

Cu ajutorul unor prieteni, vânătorul a construit un mic paraclis în care a așezat icoana găsită, și ducându-se vestea despre aceasta, au venit mulți oameni la paraclis pentru a se ruga la icoană pentru nevoile și necazurile lor. Iar Maica Domnului i-a ajutat pe toți care au venit cu credință la sfânta sa icoană după puterea credinței fiecăruia.

Un prinț din partea locului, Vasili Semiaka din Rylsk, a cerut să-i fie adusă icoana la palat. Icoana a fost adusă cu mult fast la porțile orașului de o mulțime de oameni dornici să o slăvească. Doar prințul nu a venit să întâmpine icoana, întrucât fiind lipsit de credință a socotit că prezența sa nu era necesară, dar comportându-se astfel a fost pedepsit cu orbirea. Înțelegând că a greșit, prințul a mers pentru a întâlni icoana și găsind-o, a mărturisit public păcatul săvârșit. Procedând astfel, prințul a fost vindecat pe dată de orbire și drept mulțumire, a promis că va construi o Biserică în cinstea Nașterii Maicii Domnului, ceea ce a și făcut.

Cu toate că icoana a fost adusă de la paraclis și așezată în noua biserică s-a observat curând că Maica Domnului nu a dorit ca aceasta să rămână aici. De aceea,

icoana a dispărut în mod tainic din noua biserică și s-a întors în paraclisul construit inițial pentru ea și care rămăsese pustiu.

Pe măsura trecerii anilor, icoana Maicii Domnului din Kursk, a devenit tot mai respectată, astfel un preot pe nume Bogoliub venea adeseori la paraclis și slujea în incinta lui, mai ales la sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului, ziua aniversării descoperirii icoanei.

În 1385, tătarii au cotropit din nou teritoriul Kursk-ului. Și aflând în pădure paraclisul și pe preotul Bogoliub rugându-se înăuntrul lui, tătarii au încercat să dea foc așezământului. Și văzând că deși au încercat de trei ori, nu au reușit aceasta, tătarii au fost siguri că preotul a contribuit la stingerea focului folosind o vrăjitorie.

Când preotul le-a explicat că nereușita lor s-a datorat puterii miraculoase a icoanei, tătarii au luat icoana din paraclis, au tăiat-o în două și au aruncat o parte în tufișurile din apropiere, iar cealaltă parte au azvârlit-o în interiorul pădurii. Apoi aceștia au dat foc paraclisului și l-au luat în robie pe preot.

Cu toate că s-a aflat în captivitate, preotul nu și-a pierdut speranța. El a refuzat să facă pe plac tătarilor de a renunța la credința sa, având încredere în rugăciunile sale către Maica Domnului.

Iar rugăciunile sale nu le-a rostit în zadar. Astfel în timp ce preotul păștea oile și cânta imnuri închinare Născătoarei de Dumnezeu, un grup de creștini ortodocși auzind cântările sale și-a dat seama că este creștin și plătind răscumpărarea acestuia, l-au adus acasă la el. Reîntors acasă, prima grijă a preotului a fost să caute icoana.

Spre marea lui bucurie, a găsit amândouă jumătățile în apropierea paraclisului ars. Și apropiindu-le una de alta a văzut cu uimire cum acestea s-au lipit cu putere lăsând să se vadă numai o linie subțire de-a lungul tăieturii.

Preotul s-a grăbit să dea de știre credincioșilor despre această minune și icoana a fost adusă și depusă în mod sărbătoresc în biserică. Dar icoana a revenit în mod tainic în locul în care a fost descoperită. Și acest fapt repetându-se de mai multe ori, s-a luat hotărârea să se reconstruiască paraclisul din pădure, ceea ce s-a și întâmplat iar icoana a rămas aici aproape 200 de ani.

Taina acestei icoane s-a răspândit în întreaga Rusie și a devenit cunoscută sub numele de „Icoana Rădăcinii din Kursk a Maicii Domnului”, pentru că a fost găsită lângă rădăcina unui copac.

În 1597 la solicitarea țarului Teodor Iovanovici icoana a fost adusă în mod solemn la Moscova fiind întâmpinată de o mulțime de lume, icoana a fost așezată într-o ramă specială argintată, pe care au fost pictați Dumnezeu Tatăl și proorocii Vechiului Testament ce poartă în mâinile lor suluri de pergament cu profeții despre nașterea Domnului Hristos din Fecioara Maria care va deveni Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.

Icoana a fost împodobită și cu un frumos acoperământ dăruit de țarina Irina Teodorovna și a fost trimisă înapoi la Kursk împreună cu o însemnată sumă de bani dăruită de țarul Teodor Iovanovici, cu care să se clădească o mănăstire pe locul unde a fost descoperită icoana și care să poarte numele de **Mănăstirea Rădăcinii din Kursk.**

În timpul invaziei tătarilor din Crimeea în 1611 icoana a fost transferată în Catedrala Semnului din orașul Kursk, iar la Mănăstirea Rădăcinii a fost trimisă o copie

a icoanei. În timpul acestei năvăliri, tătarii au distrus complet Mănăstirea Rădăcinii.

Un an mai târziu în 1612 , cu ocazia invaziei polonezilor în zona Kursk, poporul s-a rugat fierbinte Maicii Domnului să-i ajute să învingă în luptă pe cotoropitori. Ruga lor a fost ascultată și Născătoarea de Dumnezeu a apărut în lumină cu doi călugări deasupra zidurilor orașului, alungându-i pe polonezi.

Locuitorii orașului au construit cu ocazia acestei victorii o mănăstire în incinta Kursk-ului, închinată icoanei făcătoare de minuni a Semnului. Dar întrucât icoana fusese trimisă de la Kursk la Moscova pentru a fi ocrotită de invazia tătarilor, oamenii din Kursk au rugat pe țarul Boris Godunov să le restituie cât mai curând icoana pentru a o așeza în noua mănăstire din Kursk.

În 1618 țarul a trimis icoana locuitorilor din Kursk, ajutând și la reconstrucția mănăstirii „Rădăcinii”, distrusă de tătarii în 1611.

În anul 1676 icoana a fost adusă în zona râului Don pentru binecuvântarea armatei cazacilor mobilizată în acest loc.

În 1684 țarul și prințul Petru Alexievici, au trimis celor de la mănăstirea „Rădăcinii”, o copie a icoanei aidoma cu originalul care să-i însoțească pe ostașii ruși în bătălii.

În anul 1812, Societatea Civilă din Kursk a trimis generalului Kutuzov, o copie a icoanei făcătoare de minuni din Kursk așezată în ramă argintată la fel ca originalul. Generalul a mulțumit pentru darul sfânt locuitorilor din Kursk exprimându-și nădejdea că localitatea lor va rămâne liberă datorită ocrotirii Maicii Domnului.

În martie 1898 un grup de anarhiști dorind să slăbească credința oamenilor în puterea făcătoare de minuni a icoanei au hotărât să o distrugă. Ei au amplasat în incinta mănăstirii „Semnului” din Kursk, o bombă cu ceas care a explodat la ora 2 noaptea făcând un zgomot înspăimântător și zdruncinând pereții mănăstirii.

Călugării îngrijorați, au alergat la mănăstire unde au văzut distrugerile provocate. Astfel marmura ce acoperea treptele ce duceau la icoană a fost sfărâmată. O ușă masivă din fier a fost smulsă din balamale și aruncată spre un perete exterior care din cauza loviturii primite a crăpat și toate ferestrele, inclusiv cele din cupolă s-au spart.

În mijlocul acestei distrugerii generale, sfânta icoană a rămas neatinsă și chiar sticla chivotului nu a pățit nimic. Voind să facă de râs sfânta icoană aceasta ca urmare a celor întâmplate a devenit și mai respectată datorită celor două minuni, icoana a rămas neatinsă și nici un călugăr nu a fost rănit.

Începând cu anul 1618, în vinerea din a 9-a săptămână după sfintele Paști, Icoana a fost purtată anual în pelerinaj de la Mănăstirea „Semnului” din orașul Kursk la Mănăstirea „Rădăcinii”, din Kursk amplasată în pădure unde a fost găsită icoana, rămânând acolo până pe 12 septembrie. Pe 13 septembrie icoana era restituită în

mod solemn celor de la Mănăstirea „Semnului”. Ritualul acesta a continuat până în anul 1918 când icoana a dispărut de la Mănăstirea „Semnului” din Kursk. Cercetările întreprinse nu au avut nici un rezultat. Și totuși sfânta icoană a fost recuperată astfel.

Nu departe de mănăstire locuia o tânără săracă, împreună cu mama ei, care nu mai aveau ce mânca, ca urmare a acestei situații tânăra care era croitoreasă, a mers la piață pe data de 3 mai 1918, ca să cumpere de mâncare. Întorcându-se acasă în jurul orei 1 noaptea, ea a ajuns la o fântână care conform tradiției a fost săpată de Sfântul Teodosie al Peșterilor și lângă fântână fata a descoperit un pachet învelit în pânză de sac. Deschizând pachetul fata a găsit înăuntrul lui sfânta icoană, ce fusese părăsită în acel loc de cei care o sustrasera din mănăstire. Tânăra a luat icoana și a predat-o călugărilor de la Mănăstirea „Semnului” din Kursk.

Pe 20 octombrie 1920 la un an de la evacuarea Armatei Albe din Kursk, icoana a fost transportată și păstrată cu grijă în biserici ortodoxe din Serbia, Croația, Slovenia, timp de aproape 7 ani.

În 1927, **sfânta imagine a fost depusă în Biserica Rusă cu hramul Sfintei Treimi din Belgrad, unde a fost păstrată până la sfârșitul celui de al 2-lea război mondial.** Deși în timpul războiului, Belgradul a fost bombardat fără milă Biserica Sfânta Treime a fost ferită, în timpul raidurilor aeriene, decât orice adăpost anti-aerian belgrădean.

După terminarea războiului, icoana a fost transportată în Germania, unde a rămas timp de 5 ani în Munchen, dăruind mângâiere grupurilor de credincioși greu încercați de război din vestul Europei.

Apoi icoana a ajuns rând pe rând în Elveția, Franța, Austria și în cele din urmă în Statele Unite ale Americii, unde a fost depusă în Catedrala Ortodoxă Rusă a Semnului din New York construită special pentru păstrarea sfintei imagini.

Mulți cred că pe 11 septembrie 2001, atunci când au avut loc atacurile teroriste asupra turnurilor gemene, Catedrala și împrejurimile ei, au fost ocrotite datorită prezenței icoanei în acest sfânt locaș.

În prezent icoana este purtată în pelerinaje, din parohie în parohie în lumea întreagă, având un renume internațional și săvârșind nenumărate minuni

pentru toți cei ce se roagă cu credință neșrămutată Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Prin decretul Consiliului Episcopal al Bisericii Ortodoxe Ruse din diasporă icoana Maicii Domnului „a Rădăcinii” din Kursk, este sărbătorită anual în cadrul Mănăstirii „Noul Kursk” din Mahopac, New York, în duminica dinainte de 8 septembrie, iar în Catedrala Maicii Domnului a „Semnului” din New York, pe data de 27 noiembrie, respectiv 10 decembrie. Amin.

Cinstirea icoanei Maicii Domnului Oranta „a Semnului” (Znamenie/a rădăcinii din Kursk) (1898)

s.v. 8 martie / s.n. 21 martie

În 1383, preotul Bogoliub care trăia aproape și slujea în paraclis a fost capturat de către tătarii care invadaseră Rusia. Tătarii au incendiat paraclisul și au rupt icoana în două bucăți și le-a aruncat pe lângă. Când preotul Bogoliub s-a întors din captivitate, a postit și s-a rugat îndelung ca să descopere icoana, și în final a găsit cele două bucăți. A încercat să le pună împreună, iar ele s-au alăturat fără a lăsa o cusătură.

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” (a Rădăcinii din Kursk) este prăznuită pe 8/21 martie, 8/21 septembrie și 27 noiembrie/10 decembrie.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „a Semnului” (a Rădăcinii din Kursk) a fost descoperită pe 8 septembrie 1295 în pădure, nu departe de orașul Kursk (Rusia). Un vânător a găsit-o cu fața în jos la rădăcinile unui stejar bătrân.

De îndată ce a ridicat icoana, un izvor cu apă limpede a țâșnit din pământ din locul în care a fost ridicată. Și în prezent acest izvor se află în acel loc.

Vânătorul a construit un paraclis mic de lemn, în cinstea icoanei descoperite. Din acel moment, oamenii au venit pentru a cinsti icoana Maicii Domnului „a Semnului”, numită și „a Rădăcinii din Kursk” (pentru că a fost găsită la rădăcinile unui stejar).

Aici au avut loc multe minuni datorită icoanei:

În 1383, preotul Bogoliub care trăia aproape și slujea în paraclis a fost capturat de către tătarii care invadaseră Rusia. Tătarii au incendiat paraclisul și au rupt icoana în două bucăți și le-a aruncat pe lângă. Când preotul Bogoliub s-a întors din captivitate, a postit și s-a rugat îndelung ca să descopere icoana, și în final a găsit cele două bucăți. A încercat să le pună împreună, iar ele s-au alăturat fără a lăsa o cusătură.

În 1613, oamenii din orașul Kursk au întemeiat o mănăstire a Semnului închinată icoanei Maicii Domnului, ca un semn de mulțumire pentru Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, deoarece i-a scăpat de invadatorii polonezi. Icoana a fost așezată acolo.

În 1676, această icoană a călătorit până la râul Don, pentru a binecuvânta trupele cazacilor din Don. În 1684, țarii Ivan și Petru Alexeievici au trimis o copie a icoanei cu porunca, ca aceasta să însoțească trupele ortodoxe în luptă. În 1687, Sfânta icoană a fost trimisă la „Armata mare”. Icoana făcătoare de minuni a ajutat luptătorii să elibereze pământurile lor de mai multe ori.

Mai multe copii ale icoanei au fost pictate mai târziu pentru a fi date armatelor în campania din Crimeea și multor generali ruși printre care și cneazul Kutuzov. Sfântul Serafim de Sarov a fost vindecat în prezența acestei icoane.

După revoluția bolșevică, pe 12 aprilie 1918, Sfânta icoană a fost furată din Catedrala Mănăstirii Semnului Maicii Domnului, și dezbrăcată de îmbrăcămintea și ornamentele de aur, dar, pe 2 mai, s-a constatat că icoana s-a întors la locul său.

În 1919, în timpul evacuării orașului Kursk, episcopul Teofan de Kursk împreună cu doisprezece călugări din Mănăstirea Semnului au traversat cu icoana granița Rusiei, trecând prin Constantinopol și ajungând în Serbia. În 1920, la cererea gene-

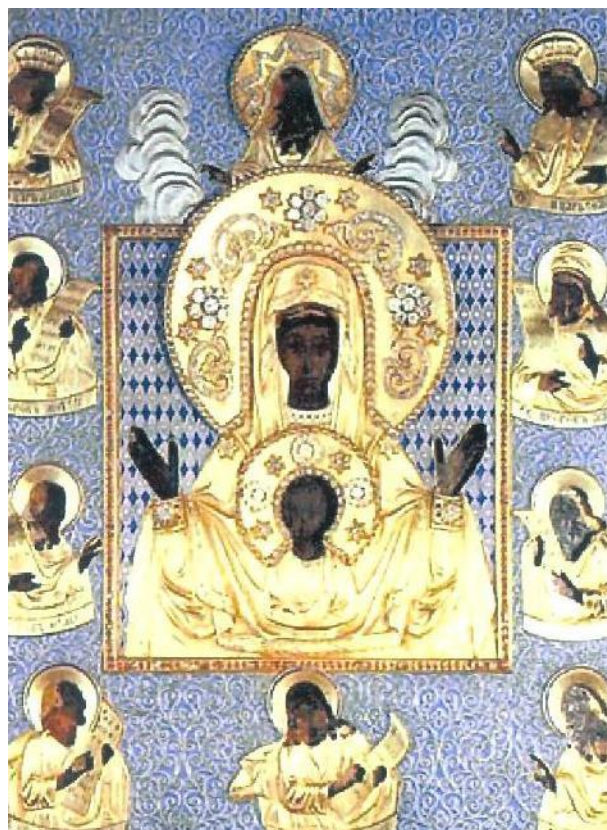
ralului Wrangel, icoana a vizitat din nou Rusia, în Crimeea, și a rămas acolo până la evacuarea finală a armatei ruse, în primele zile ale lui noiembrie, 1920.

Sfânta icoană a revenit în Serbia unde a rămas până în 1944, atunci când, împreună cu Sinodul Episcopilor, aceasta a plecat în străinătate, la München (Bavaria) și cu mitropolitul Anastasie. În 1951, mitropolitul Anastasie s-a mutat de la München în America.

În 1957, icoana Maicii Domnului din Kursk a fost așezată în Catedrala icoanei Maicii Domnului a Semnului din New York, rezidența primului ierarh al Bisericii Ortodoxe Ruse din Afara Granițelor, unde este păstrată în prezent. Sfânta icoană călătorește regulat în toate episcopiile din America.

Sursa: <https://calendar.ortodox.md/calendar/entry/RO/1405>

Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Kursk, “Znamenie”

*SUA
New York
Sinodul Arhieresc*

Icoana Maicii Domnului «Semnul» din Kursk, reprezintă una din cele mai vechi icoane ale Bisericii ruse.

În veacul XVII, în vremea năvalei tătarilor, când toate satele ruse erau încercate de mare sărăcie, orașul Kursk fiind distrus de polonezii Batâi, a devenit pustiu. În anul 1295, unul dintre vânătorii din Râlsk a observat în pădure la rădăcina unui arbore, icoana “Semnul” Maicii Domnului, întoarsă cu fața la pământ. El a văzut că acea-stă icoană seamănă cu icoana “Semnul” din Novgorod.

Odată cu aflarea icoanei, s-a petrecut prima minune. Deoarece vânătorul a ridicat Sfânta icoană de pe pământ, în ceasul acela, din locul pe care se afla icoana, a țâșnit un izvor cu apă curată. Evenimentul a avut loc în ziua de 8 septembrie 1295.

Aflând despre toate acestea, cneazul Vasile Șermeaka, îndată a poruncit să fie adu-să icoana în Râlsk. Însă din necredință sau având îndoială, nu a ieșit înaintea

icoanei cu sărbătorească întâmpinare, fapt pentru care a fost pedepsit cu orbirea. Recunoscându-și vina și înălțând rugăciuni înaintea icoanei, el din nou a primit vederea. Prinos de mulțumire adus Maicii Domnului, Șermeaka a fondat biserica ce a primit hramul «Nașterea Maicii Domnului», căci în această zi a fost descoperită icoana.

Dar icoana nu o dată s-a reîntors la locul său, la rădăcina arborelui. În acest loc s-a construit un paraclis, în care a fost așezată icoana făcătoare de minuni. Pentru săvârșirea slujbelor de moleben, a fost numit un preot care mai toată vremea locuia acolo.

În anul 1383, tătarii au năvălit în regiunea din Kursk, au luat preotul prizonier și paraclisul au vrut să-l ardă. Însă atâta vreme cât în paraclis s-a aflat icoana, truda lor a rămas zadarnică. Atunci ei au spintecat icoana în două părți și au dat foc paraclisului. O jumătate a icoanei au aruncat-o în foc, iar cealaltă jumătate au lăsat-o mult mai departe, pe o întindere de pământ.

După un timp oarecare, trimișii țarului din Moscova, au răscumpărat preotul din închisoare și l-au adus în Krâm. El s-a reîntors la locul anterior, acolo unde știa că se aflase paraclisul, a căutat cele două jumătăți ale icoanei și găsimdu-le, le-a împreunat. Icoana a fost reșezată în paraclisul care s-a refăcut.

În anul 1597, pe locul unde se găsea paraclisul, s-a construit mănăstirea.

În anul 1612, când orașul Kursk a fost ocupat de polonezi, niște cetățeni au văzut-o pe zidurile orașului pe Maica Domnului, însoțită de doi călugări strălucitori, care luminau orașul. Dușmanii au părăsit orașul, suferind mari pierderi. Ca dar de mulțumire, trăitorii au construit o mănăstire cu denumirea «Semnul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu».

În anul 1618, în această biserică a fost așezată icoana Maicii Domnului.

Copiile acestei icoane făcătoare de minuni, erau purtate în armată de numeroși conducători de oști.

În anul 1812, copia Sfintei icoane a fost trimisă cneazului Kutuzov în armata ce funcționa.

Înaintea acestei icoane se ruga și primea tămăduire Sfântul Serafim de la Sarov.

În noaptea din 7 spre 8 martie anul 1898, revoluționarii ateï, având gânduri rele, cu ajutorul mașinii iadului au vrut să distrugă icoana făcătoare de minuni, însă Dumnezeu Iisus Hristos a proslăvit-o și mai mult pe prea cinstita Maica Sa, prin aceea că pe lângă cumplita distrugere a bisericii, numai Sfânta icoană a rămas intactă.

În data de 12 aprilie anul 1918, Sfânta icoană a fost furată din biserica mănăstirii “Semnul” iar în data de 2 mai, icoana din nou a fost găsită aflându-se așezată la locul său.

În sfârșit, în anul 1919, însoțită fiind de episcopul Teofan din Kursk și Oboiansk și de câțiva frați din mănăstirea «Semnul», Sfânta icoană a trecut granița în Serbia frățască.

În anul 1920, la solicitarea generalului Vranghel, Sfânta icoană a vizitat pământul Rusiei în Krâm unde a rămas până la evacuarea Armatei ruse sub conducerea generalului Vranghel, la începutul lui noiembrie anul 1920.

Sfânta icoană s-a reîntors în Serbia unde a rămas până în anul 1944, iar în urma aprobării Sinodului Arhieresc, icoana a trecut granița fiind așezată în Munchen (Bavaria), în vremea mitropolitului Anastasie. În anul 1951, mitropolitul Anastasie a trecut în America.

Din anul 1957, icoana se află în marea Biserică sfințită a Sinodului Arhieresc, în New York.

Sfânta icoană, cu regularitate face călătorii prin toate eparhiile pământului rus.

Prăznuirea icoanei “Semnul” din Kursk, are loc în a 9-a zi de vineri după Sfintele Paște, 8 martie, 27 noiembrie, 8 septembrie.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni:

https://www.academia.edu/44022432/Xenia_Negrea_Puterea_Maicii_Domnului_prin_Icoanele_f%C4%83c%C4%83toare_de_minuni

Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Novgorod, “Znamenie”

*Rusia
Novgorod
Soborul “Sfânta Sofia”*

Proslăvirea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului în Novgorod, a avut loc în anul 1170.

Cneazul Andrei Bogoliobski din Suzdal s-a gândit să întemeieze în latura de nord a pământului rus un Stat, dorind astfel ca printr-o lovitură să sfărâme puterea Novgorodului.

Cnezii din Smolensk, din Muromsk, din Polonia și Reazan, împreună cu oștirile lor s-au grăbit să se înroleze în războiul cneazului Andrei cu Novgorodul. Însă cneazul

Andrei s-a îmbolnăvit și a rămas în Vladimir, fapt pentru care l-a trimis pe fiul său Mstislav - (cuceritorul scaunului din Kiev) să conducă lupta.

Din 25 februarie, oștirile s-au unit, au înconjurat orașul și s-a declanșat startul asalturilor sângeroase. În a treia noapte de asediu, în vreme ce toți așteptau ziua următoare edificatorie pentru eliberarea sau robia Novgorodului, arhipăstorul Ioan a auzit glasul care i-a poruncit să meargă în biserica «Mântuitorului» pe strada Ilin-sk, să ia de acolo icoana Stăpânei și să o așeze pe zidul orașului. “.... Și vei vedea salvarea orașului”.

Cei care au fost însărcinați cu aducerea icoanei din biserică s-au întors înfricoșați, afirmând că icoana nu s-a urnit din loc. Auzind acestea, arhipăstorul Ioan însoțit de întregul sobor a mers la biserică și după cântarea Maicii Domnului «Apărătoarea creștinilor », deodată icoana singură s-a mișcat. Apoi icoana a fost dusă și așezată pe zidul orașului, unde se desfășura în toi, lupta încrâncenată.

Dușmanii înaintau cu repeziciune. Nori de săgeți zburau spre ziduri. Deodată, o săgeată s-a înfipt în icoană, în latura din spate. Maica Domnului și-a întors chipul de la năvălitori, privind spre oraș. Lacrimile curgeau șiroaie din ochii Născătoarei de Dumnezeu.

Novgorozii s-au întărit în nădejdea protecției Maicii Domnului. Surpând porțile orașului ei au pătruns în tabăra dușmană. Înfricoșare mare a căzut asupra potrivnicilor și întunericul i-a acoperit. Mânia lui Dumnezeu i-a tulburat și astfel au început să fugă împrăștiindu-se care încotro apucau și nu se mai gândeau la victorie.

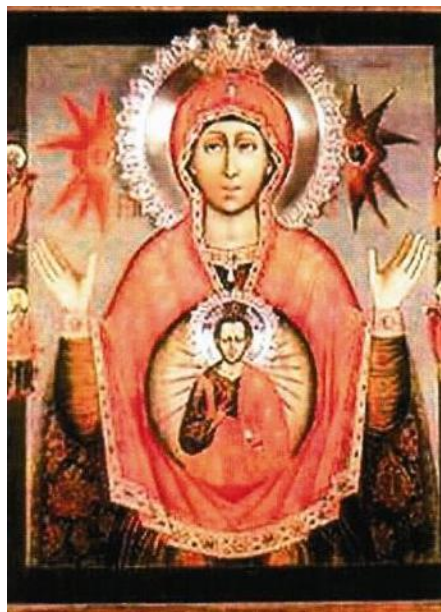
Toți au recunoscut că salvarea Novgorodului s-a datorat icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Semnul» - « Znamenie».

În amintirea acestui eveniment, Sfântul Ioan a stabilit prăznuirea icoanei Maicii Domnului « Semnul » - « Znamenie » din marele Novgorod a se oficia în ziua de 27 noiembrie (stil vechi), numind această zi - «ziua izbăvirii, a salvării Novgorodului » - și «ziua pedepsirii rău voitorilor luptători ce s-au năpustit asupra credincioșilor ».

Întreaga Rusie cinstește această zi «Semnul» Maicii Domnului, fiind considerată una dintre cele mai vechi sărbători ale rușilor.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Icoana Maicii Domnului “Semnul” din Sankt Petersburg, “Znamenie”

*Rusia
Sankt Peterburg
Biserica «Academia Duhovnicească»*

Icoana Maicii Domnului numită “Semnul” o înfățișează pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu aflându-se cu mâinile ridicate pentru rugăciune. Pe pieptul ei, pe fondul sferei este reprezentat Pruncul Dumnezeu - Mântuitorul - Emanuil - care binecuvântează. Tipul acesta de reprezentare iconografică se încadrează în șirul celor dintâi icoane pictate ale Maicii Domnului.

La Roma se află o icoană asemănătoare, ce aparține veacului al IV-lea. În afară de aceasta, se mai cunoaște vechiul chip bizantin al Maicii Domnului din veacul al VI-lea unde Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este reprezentată șezând pe tron și ținând cu ambele brațe sfera ce încadrează chipul Mântuitorului - Emanuil.

Icoanele Maicii Domnului ce poartă denumirea «Semnul» - «Znamenie » - au apărut în Rusia în veacurile XI - XII. Se numesc astfel, ca urmare a minunii înfăptuite prin - Semnul - icoanei Maicii Domnului din Novgorod, ce s-a petrecut în anul 1170.

Numeroasele copii ale icoanei sunt răspândite în întreaga Rusie. Multe dintre ele au strălucit prin minunile săvârșite în bisericile locurilor respective astfel primind denumirea acestora.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Semnul» are loc pe 10 decembrie (27 noiembrie stil vechi).

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

**Icoana Maicii Domnului “Semnul” Taghilul de sus, “Znamenie” -
“Verhnetaghilskaia”**

Rusia

Ural

Oraș: Taghilul de sus

Biserica « Semnul » - « Znamenie »

Unde și cum a fost pictată această icoană, nu se știe. După tradiție, ea a fost adusă într-o uzină din munții Ural de câțiva edecari, ce au viețuit o vreme împreună cu călugării, într-un schit.

Într-o vreme, nevoințele grele ale schimnicilor, le-au răsucit mințile edecarilor care au stricat și devastat schitul, lăsând în acel loc doar o icoană sfântă - « Znamenie » - « Semnul » Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Însă chipul Maicii Domnului nu a îngăduit să rămână într-un loc unde să nu fie cunoscut, căci de la această icoană s-a auzit glasul care a poruncit distrugătorilor

«ca prin orice chip, icoana sa fie luată cu ei », amenințându-i că dacă vor refuza să facă ascultare, vor fi descoperiți pentru jefuirea și distrugerea schitului.

Icoana și-a arătat puterea făcătoare de minuni în uzina din Neviansk, iar mai apoi când în Taghilul de sus a fost construită o biserică, icoana a fost mutată acolo.

Cunoscuta biserică din piatră “Znamenie” - “Semnul”, a fost fondată în anul 1859, sfințită în anul 1876 și dăinuie până astăzi. În vremea puterii sovietice, biserica nu a fost închisă.

Chipul făcător de minuni al Maicii Domnului «Znamenie » - «Semnul » se găsește în latura stângă a stranei, la anale sub sticlă.

Icoana este înfrumusețată cu daruri aduse de binecinstitorii mulțumiți care au primit tămăduiri.

Observăm o parte a icoanei, care a fost arsă în incendiul din anul 1861, însă chipul însuși nu a avut de suferit.

Pe icoană este înfățișată Maica Domnului Oranta, ale cărei mâini se află sub brâu, pentru rugăciune. Pe pieptul Maicii Domnului, în medalion, este reprezentat Pruncul - Dumnezeu care binecuvântează cu mâna dreaptă, iar în mâna stângă ține o listă înfășurată. În latura dreaptă a chipului Maicii Domnului este înfățișat heruvimul, iar în cea stângă, serafimul.

Icoana a fost și este deosebit de prețuită în Taghilul de sus și pretutindenea.

Procesiunile cu icoana făcătoare de minuni «Znamenie » - «Semnul» din Taghilul de sus, s-au desfășurat pe parcursul întregii veri.

De exemplu, obiceiul de a aduce Chipul făcător de minuni în uzina din Neviansk a apărut în anul 1872, în amintirea tămăduirii animalelor de boala frigurilor și a căderilor.

Despre deosebita cinstire acordată icoanei, servesc drept mărturie, copii ale acestei icoane.

Procesiunile cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Taghilul de sus, s-au desfășurat până la sfârșitul anilor 20 ai veacului XX, când au încetat la interdicția puterii sovietice.

În altarul bisericii “Znamenie” - “Semnul” din Taghilul de sus, se păstrează o înscrisoare ce datează de la începutul veacului XX, care conține o explicare (scrisă cu litere de mână) a tradiției orale despre apariția și minunile icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Znamenie» din Taghilul de sus. (întregul text este scris de mână).

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Icoana: Maicii Domnului “Semnul” “Znamenie”

*Rusia
Novgorod
Soborul “Sfânta Sofia”*

Proslăvirea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului în Novgorod, a avut loc în anul 1170.

Cneazul Andrei Bogoliobski din Suzdal s-a gândit să întemeieze în latura de nord a pământului rus un Stat, dorind astfel ca printr-o lovitură să sfărâme puterea Novgorodului. Cnezii din Smolensk, din Muromsk, din Polonia și Reazan, împreună cu oștirile lor s-au grăbit să se înroleze în războiul cneazului Andrei cu Novgorodul. Însă cneazul Andrei s-a îmbolnăvit și a rămas în Vladimir, fapt pentru care l-a trimis pe fiul său Mstislav - (cuceritorul scaunului din Kiev) să conducă lupta.

Din 25 februarie, oștirile s-au unit, au înconjurat orașul și s-a declanșat startul asalturilor sângeroase. În a treia noapte de asediu, în vreme ce toți așteptau ziua următoare - edificatorie - pentru eliberarea sau robia Novgorodului, arhipăstorul Ioan a auzit glasul care i-a poruncit să meargă în biserica «Mântuitorului» pe strada Ilinsk, să ia de acolo icoana Stăpânei și să o așeze pe zidul orașului. “.... Și vei vedea salvarea orașului”.

Cei care au fost însărcinați cu aducerea icoanei din Biserică s-au întors înfricoșați,

afirmând că icoana nu s-a urnit din loc. Auzind acestea, arhipăstorul Ioan însoțit de întregul sobor a mers la biserică și după cântarea Maicii Domnului «Apărătoarea creștinilor », deodată icoana singură s-a mișcat. Apoi icoana a fost dusă și așezată pe zidul orașului, unde se desfășura în toi, lupta încrâncenată.

Dușmanii înaintau cu repeziciune. Nori de săgeți zburau spre ziduri. Deodată, o săgeată s-a înfipt în icoană, în latura din spate. Maica Domnului și-a întors chipul de la năvălitori, privind spre oraș. Lacrimile curgeau șiroaie din ochii Născătoarei de Dumnezeu.

Novgorozii s-au întărit în nădejdea protecției Maicii Domnului. Surpând porțile orașului ei au pătruns în tabăra dușmană. Înfricoșare mare a căzut asupra potrivnicilor și întunericul i-a acoperit. Mânia lui Dumnezeu i-a tulburat și astfel au început să fugă împrăștiindu-se care încotro apucau și nu se mai gândeau la victorie.

Toți au recunoscut că salvarea Novgorodului s-a datorat icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului «Semnul» - «Znamenie».

În amintirea acestui eveniment, Sfântul Ioan a stabilit prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Semnul» - «Znamenie» din marele Novgorod a se oficia în ziua de 27 noiembrie (stil vechi), numind această zi - «ziua izbăvirii, a salvării Novgorodului» și «ziua pedepsirii răuvoitorilor luptători ce s-au năpustit asupra credincioșilor».

Întreaga Rusie cinstește această zi «Semnul» Maicii Domnului, fiind considerată una dintre cele mai vechi sărbători ale rușilor.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” (a Rădăcinii din Kursk)

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu

Sursa: <http://www.stmarkorthodox.org>

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” (a Rădăcinii din Kursk) este prăznuită pe 8 martie, 8 septembrie și 27 noiembrie.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „a Semnului” (a Rădăcinii din Kursk) a fost descoperită pe 8 septembrie 1295 în pădure, nu departe de orașul Kursk (Rusia).

Un vânător a găsit-o cu fața în jos, la rădăcinile unui stejar bătrân. De îndată ce a ridicat icoana, un izvor cu apă limpede a țâșnit din pământ. Și în prezent, izvorul se află în acel loc.

Vânătorul a construit un paraclis mic de lemn, în cinstea icoanei descoperite. Din acel moment, oamenii au venit pentru a cinsti Icoana Maicii Domnului „a Semnului”, numită și „a Rădăcinii din Kursk”.

Aici au avut loc multe minuni datorită icoanei:

În 1383, preotul Bogoliub, care trăia aproape și slujea în paraclis, a fost capturat de către tătarii care invadaseră Rusia. Tătarii au incendiat paraclisul și au rupt icoana Maicii Domnului în două bucăți și pe care le-au aruncat.

Când preotul Bogoliub s-a întors din captivitate, a postit și s-a rugat îndelung ca să descopere icoana și, în final, a găsit cele două bucăți. A încercat să le pună împreună, iar ele s-au alăturat fără a lăsa o cusătură.

În 1613, oamenii din orașul Kursk au întemeiat o mănăstire a Semnului închinată icoanei Maicii Domnului, mulțumire pentru Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, deoarece i-a scăpat de invadatorii polonezi. Icoana a fost așezată acolo.

În 1676, această icoană a călătorit până la râul Don, pentru a binecuvânta trupele cazacilor din Don.

În 1684, țarii Ivan și Petru Alexeevici au trimis o copie a icoanei, poruncind ca aceasta să însoțească trupele ortodoxe în luptă.

În 1687, icoana a fost trimisă la „Armata Mare”. Icoana făcătoare de minuni a ajutat luptătorii să elibereze pământurile lor de mai multe ori.

Mai multe copii ale icoanei au fost pictate mai târziu, pentru a fi date armatelor în campania din Crimeea și multor generali ruși, printre care și cneazului Kutuzov.

Sfântul Serafim de Sarov a fost vindecat în prezența acestei icoane.

După revoluția bolșevică, pe 12 aprilie 1918, icoana a fost furată din Catedrala Mănăstirii Semnului Maicii Domnului și prădată de îmbrăcămintea și ornamentele de aur, dar pe 2 mai s-a constatat că icoana s-a întors la locul său.

În 1919, în timpul evacuării orașului Kursk, episcopul Teofan de Kursk împreună cu doisprezece călugări din Mănăstirea Semnului au traversat cu icoana granița Rusiei, trecând prin Constantinopol și ajungând în Serbia.

În 1920, la cererea generalului Wrangel, icoana a vizitat din nou Rusia, în Crimeea, și a rămas acolo până la evacuarea finală a armatei ruse, în primele zile ale lui noiembrie, 1920.

Sfânta icoană a revenit în Serbia, unde a rămas până în 1944, atunci când, împreună cu Sinodul Episcopilor, aceasta a plecat în străinătate, la München (Bavaria), și cu mitropolitul Anastasie. În 1951, mitropolitul Anastasie s-a mutat de la München în America.

În 1957, icoana Maicii Domnului din Kursk a fost așezată în Catedrala icoanei Maicii Domnului a Semnului din New York, reședința primului ierarh al Bisericii Ortodoxe Ruse din afara granițelor, unde este păstrată și în prezent.

Sfânta icoană călătorește constant în toate episcopiile din America.

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” din Novgorod

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu

Sursa: <http://oca.org>

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” din Novgorod este prăznuită pe 27 noiembrie și pe 28 martie.

În icoana Maicii Domnului „a Semnului” din Novgorod, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este reprezentată cu mâinile înălțate în rugăciune, având Pruncul Iisus în dreptul pântecelui ei, înconjurat de o mandorlă luminoasă și binecuvântând.

Această reprezentare iconografică a Maicii Domnului este considerată una dintre primele imagini iconografice ale Fecioarei Maria.

O astfel de icoană se păstrează în Bazilica „Sfânta Agnesa” din Roma (secolul IV). De asemenea, există o icoană veche a Maicii Domnului „Nikopea” din secolul al VI-lea, unde Fecioara Maria este reprezentată șezând pe tron și ținând în mână un scut pe care se află chipul lui Iisus Hristos Emanuel.

În România, această reprezentare iconografică a Maicii Domnului este numită „Oranta”, iar în Grecia este cunoscută sub numele de „Platitera”.

În Rusia, această icoană este cunoscută sub numele de icoana Maicii Domnului „a Semnului”, primind acest nume prin secolele XI-XII, când Maica Domnului a făcut un semn minunat pentru cetățenii orașului Novgorod în anul 1170.

În acel an, forțele aliate ale cnejilor ruși, în frunte cu un fiu al cneazului Andrei Bogoliubski de Suzdal au mășăluit spre Novgorod. Locuitorii din Novgorod, fiind fără apărare, și-au pus ultima speranță în Dumnezeu, ca Acesta să-i izbăvească, rugându-se zi și noapte ca Domnul să-Și îndrepte Fața către ei.

După trei zile de rugăciuni, arhiepiscopul Ilie de Novgorod a auzit un glas minunat care i-a poruncit să scoată icoana Maicii Domnului din Biserica Schimbării la Față a Domnului (ce se afla pe strada Ilina), și să fie purtată în procesiune pe zidurile orașului.

În timp ce icoana era purtată în procesiune pe ziduri, asediatorii au tras o salvă de săgeți spre cortegiu, iar una dintre săgeți a străpuns fața Maicii Domnului. Din ochii Fecioarei au început să izvorască lacrimi și atunci icoana s-a întors singură cu spatele la cei ce o loviseră.

După acest semn divin, în atacatori a intrat o panică de nedescris. Atunci au început să se atace între ei, iar locuitorii Novgorodului, luând binecuvântare de la Dumnezeu, au profitat de agitația creată și au ieșit afară din cetate, gonindu-i pe asediatori.

În amintirea minunatei mijlociri a Împărătesei Cerului, arhiepiscopul Ilie a stabilit o zi de sărbătoare în cinstea icoanei Maicii Domnului „a Semnului” din Novgorod, sărbătoare pe care Biserica Ortodoxă Rusă o prăznuiește și în zilele noastre.

Ieromonahul athonit Pahomie Logofătul, fiind prezent în Rusia la prăznuirea icoanei, a alcătuit două canoane pentru această icoană.

Timp de 186 de ani după aceea, icoana făcătoare de minuni a rămas în Biserica Schimbării la Față a Mântuitorului, de pe strada Ilina.

În anul 1356, a fost așezată în biserica construită în cinstea icoanei Maicii Domnului „a Semnului”, care mai apoi a devenit Catedrala Mănăstirii Semnului.

În toată Rusia sunt cunoscute numeroase copii ale icoanei Maicii Domnului „a Semnului”. Câteva dintre ele sunt prăznuite pe 27 noiembrie (în aceeași zi cu icoana originală), dar au și zile separate de cinstire:

- Icoana Maicii Domnului „a Rădăcinii din Kursk”,
- Icoana Maicii Domnului „Abalatsk”,
- Icoana Maicii Domnului „Tarskoe Selo”,
- Icoana Maicii Domnului „Korchemnaya”,
- Icoana Maicii Domnului „Serafim Ponetaevski” și altele.

Icoana Maicii Domnului „Abalatsk”

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: <http://oca.org>

Icoana Maicii Domnului „Abalatsk” este prăznuită pe 20 iulie și 27 noiembrie.

Icoana Maicii Domnului „Abalatsk” a fost pictată de către arhidiaconul Matei de la Catedrala din Tobolsk, ca împlinire a promisiunii unui țăran ce era paraltic, pe nume Eftimie. Eftimie a promis că va reface biserica Mănăstirii Abalatsk.

Această biserică a fost construită în 1637, după ce Maica Domnului, însoțită de Sfântul Nicolae și de Sfânta Maria Egipteanca, s-a arătat unei văduve evlavioase pe nume Maria.

Îndată ce icoana Maicii Domnului „Abalatsk” a fost pictată, Eftimie s-a vindecat de paralizie.

Icoana a fost mutată în biserica mănăstirii unde au avut loc multe alte vindecări.

Icoana Maicii Domnului „Abalatsk” se aseamănă cu icoana Maicii Domnului „a Semnului” din Novgorod, cu diferența că în icoana „Abalatsk” sunt zugrăviți Sfântul Nicolae și Sfânta Maria Egipteanca, conform viziunii văduvei Maria.

Icoana Maicii Domnului „Abalatsk”, alături de alte copii făcătoare de minuni ale sale, este cinstită pe tot cuprinsul Siberiei.

Sursa:

<https://doxologia.ro/cinstirea-icoanei-maicii-domnului-abalatsk>

Icoana Maicii Domnului „Țarskoe Selo”

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: <http://oca.org>

Icoana Maicii Domnului „Țarskoe Selo” este prăznuită pe 27 noiembrie.

Această icoană a fost dăruită țarului Alexei Mihailovici de către unul din patriarhii Răsăritului (se presupune că este vorba despre Sfântul Atanasie al Constantinopolului, prăznuit pe 28 octombrie).

Țarul Petru I a transferat icoana, împreună cu alte obiecte sfinte, de la Moscova, în noua sa capitală (Țarskoe Selo).

În anul 1747, în Țarskoe Selo a fost construită Catedrala în cinstea icoanei Maicii Domnului „a Semnului”.

Înainte icoanei s-au săvârșit rugăciuni mai ales în momente de cumpănă și catastrofă națională, precum ciuma din 1771 sau holera din 1731. Prin mijlocirea Maicii Domnului, Țarskoe Selo nu a fost atins de teribilele epidemii ce cuprinseseră Rusia.

Rugăciunile rostite înaintea icoanei Maicii Domnului „Țarskoe Selo” au oferit izbăvire și de incendii și naufragii.

În icoană, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este însoțită de doi heruvimi. În copiile mai recente au fost adăugați, pe lângă heruvimi, Sfântul apostol Petru, Sfântul Alexie, omul lui Dumnezeu și părinții Sfântului Ioan Botezătorul: dreptii Zaharia și Elisabeta.

Icoana Maicii Domnului „Țarskoe Selo” este prăznuită împreună cu celelalte icoane ale Maicii Domnului „a Semnului” din Sinaxarele rusești.

Sursa:

<https://doxologia.ro/cinstirea-icoanei-maicii-domnului-tarskoe-selo>

Icoana Maicii Domnului „Korchemnaya”

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu

Sursa: <http://www.stjohndc.org>

Icoana Maicii Domnului „Korchemnaya” este prăznuită pe 27 noiembrie.

Această icoană a Maicii Domnului mai este numită și „Taverna”, după întâmplarea din viața unei văduve din Ryzan, care suferea de slăbiciune pentru vin. Aceasta a mers și a amanetat icoana Maicii Domnului „a Semnului” ce se afla în casa ei, primind la schimb vin.

Deținătorul tavernei, fiind om cu frică de Dumnezeu, a luat icoana primită gaj și a așezat-o pe un raft.

A doua zi de dimineață, după ce s-a trezit din beție, văduva s-a îngrozit de ceea ce făcuse, a mers și a împrumutat niște bani și a răscumpărat icoana. Cu toate acestea, a doua zi, icoana dispăruse din casa văduvei.

Spre uimirea lui, deținătorul tavernei a găsit icoana Maicii Domnului pe raftul unde o așezase prima dată.

Văzând minunea, văduva s-a pocăit și s-a oprit din băut, spre surprinderea tuturor. Icoana Maicii Domnului a rămas în tavernă și a primit numele neobișnuit.

Maica Domnului i-a ajutat mereu pe cei ce se rugau înaintea icoanei „Korchemnaya”.

În anul 1850, atunci când taverna a fost închisă, icoana Maicii Domnului „Korchemnaya” a fost dăruită Bisericii „Sfântul Simeon stâlpnicul”. Acolo a rămas până în perioada sovietică, când biserica a fost închisă.

Ulterior icoana Maicii Domnului „a Semnului” (Korchemnaya) s-a aflat în grija unei familii evlavioase din Ryzan.

Astăzi, icoana Maicii Domnului „Korchemnaya” se află în Mănăstirea „Sfântul Ioan Teologul” din Episcopia Ryzanului.

De asemenea, există o copie a acestei icoane, numită icoana Maicii Domnului „Nicolae-Yamsky” ce se află în biserica metocului Nicolae-Yamsky.

Sursa:

<https://doxologia.ro/cinstirea-icoanei-maicii-domnului-korchemnaya>

Icoana Maicii Domnului „Serafim Ponetaevski”

*Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: <http://oca.org>*

Icoana Maicii Domnului „Serafim Ponetaevski” este prăznuită pe 27 noiembrie.

Această icoană a fost zugrăvită în anul 1879 de către maicile de la Mănăstirea Sfântului Serafim de Sarov (Serafim Ponetaevski), aflată nu departe de Arzamas, în apropierea localității Ponetaevsk.

Mănăstirea a fost numită după Sfântul Serafim de Sarov de către întemeietorea așezământului, o călugăriță de la Mănăstirea Diveevo.

La șase ani după ce a fost pictată, în 1885, icoana a devenit comoara sfântă a mănăstirii, după ce s-a arătat făcătoare de minuni.

Atunci când maicile se rugau în timpul slujbelor, au observat cum chipul Maicii Domnului devenea luminos și plin de viață, ca și cum Preasfânta se afla acolo în biserică, prezentă, vie. Călugărițele au constatat această minune cu bucurie.

Îndată ce vestea s-a răspândit, la icoana Maicii Domnului din Serafim Ponetaevski au început să vină să se închine numeroși credincioși, mulți dintre ei primind vindecare de orbire și paralizie. Sunt consemnate 70 de astfel de vindecări minunate.

Această icoană este o copie a icoanei Maicii Domnului „a Semnului” din Novgorod.

Sursa:

<https://doxologia.ro/cinstirea-icoanei-maicii-domnului-serafim-ponetaevski>

Radu Alexandru - Icoana Maicii Domnului din Kursk

Icoana Maicii Domnului din Kursk se numără în rândul icoanelor făcătoare de minuni cunoscute și prețuite îndeosebi în lumea slavă-ortodoxă. Această icoană datează din secolul al XIII-lea și este considerată ca fiind una dintre cele mai vechi icoane ale Bisericii Ortodoxe Ruse. Datorită locului unde a fost descoperită, această icoană mai este cunoscută și sub numele "Icoana Rădăcinii din Kursk".

Icoana Maicii Domnului din Kursk aparține tipului iconografic "Maica Domnului a Semnului" în care Hristos apare în medalion, pe pieptul Maicii Sale. Variantele apusene îl arată pe Prunc în sânul Mariei, dar El pare mai degrabă un prunc aflat încă în pânțele Maicii Sale. Ori, în icoana ortodoxă, Hristosul din medalion este

chiar Domnul, cu fruntea largă, plină de înțelepciunea dumnezeiască, făcând deja gestul binecuvântării.

Această icoană înfățișează vedenia lui Isaia, 7, 14: "Pentru aceasta Domnul meu va va da un semn: Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel".

Câteodată, arhanghelii Mihail și Gavriil o înconjoară pe Sfânta Fecioară. Centrul icoanei rămâne Hristos care este și care vine, deși icoana este numită "Maica Domnului a Semnului".

Istoria cunoscută a acestei icoane făcătoare de minuni a Maicii Domnului începe în secolul al XIII-lea, în timpul invaziei tătarilor în Rusia, când provincia Kursk a suferit mari pierderi în rândul populației.

În această vreme în care orașul Kursk fusese cu totul pustiit, locuitorii orașului Rylsk care au supraviețuit invaziei, călătoreau adesea în acest loc pentru a vâna animale sălbatice.

Unul dintre vânători, mergând de-a lungul malului râului Skal, aflat în apopiere de Kursk, a observat o icoană așezată cu fața spre pământ, chiar lângă rădăcina unui copac.

Vânătorul a ridicat icoana și chiar în acest moment are loc prima minune consemnată a acestei sfinte icoane. Din locul unde icoana fusese așezată a țâșnit un izvor cu apă proaspătă.

Aflarea icoanei Maicii Domnului din Kursk s-a petrecut pe 8 septembrie 1295, chiar de praznicul Nașterii Maicii Domnului.

Vânătorul a construit o capelă din lemn lângă locul aflării icoanei, în care a și așezat icoana făcătoare de minuni.

Vestea descoperirii acestei icoane precum și cea a minunii săvârșite s-a răspândit în scurt timp între locuitorii orașului Rylsk, astfel încât aceștia, veneau în număr mare să se închine icoanei Născătoarei de Dumnezeu.

Aflând despre icoana făcătoare de minuni prințul Vasili Shemyaka de Rylysk a poruncit ca aceasta să fie adusă în orașul Rylysk.

Mutarea icoanei a avut loc în mod solemn, locuitorii orașului ieșind în întâmpinarea icoanei.

Se pare că tocmai prințul Shemyaka a refuzat să participe la festivități motiv pentru care Maica Domnului a îngăduit ca el să orbească. Pocăindu-se până la urmă prințul înaintea icoanei Maicii Domnului, Împărăteasa Cerului i-a redat acestuia vederea.

Mișcat profund de minunea Maicii Domnului, Shemyaka a construit o biserică în orașul Rylysk închinată Nașterii Maicii Domnului. În acest locaș de cult a fost apoi așezată icoana făcătoare de minuni.

Dar voia Maicii Domnului nu era ca această icoană să rămână în acest loc. Icoana dispărea din biserica din Rylysk și apărea în chip minunat în capela de lângă locul în care fusese descoperită.

Și această minune s-a petrecut de mai multe ori până când locuitorii orașului Rylsk au hotărât să țină seama de dorința Născătoarei de Dumnezeu.

În Kursk icoana se afla în grija ieromonahului Bogoliub care își construise aici o chilie în care trăia ca ascet.

În anul 1383, provincia Kursk a fost din nou invadată de tătari. Aceștia au hotărât să incendieze capela în care se afla icoana, dar capela nu a putut fi mistuită de foc.

Crezând că îi poate aduce la credință preotul le-a arătat acestora icoana făcătoare de minuni spunându-le că acesta este adevăratul motiv pentru care capela nu arde.

Tătarii au luat însă icoana și au tăiat-o în două, au dat foc capelei iar pe părintele Bogoliub l-au luat prizonier. Au aruncat cele două bucăți ale icoanei în apropiere de acel loc.

În timpul cât a stat prizonier părintele Bogoliub nu și-a pierdut credința în mijlocirea și ajutorul Maicii Domnului înaintea căreia se ruga neîncetat.

Cu ajutorul unor emisari din partea țarului Moscovei părintele a fost eliberat din robia tătarilor.

Părintele Bogoliub s-a putut întoarce la locul unde se nevoise și unde fusese păstrată icoana Maicii Domnului, în apropiere de Kursk. Găsind cele două bucăți ale

icoanei tăiate de tătari, cuviosul părinte a fost martor al unei noi minuni. În momentul în care a apropiat bucațele din icoana acestea s-au lipit în chip miraculos (deși semnul tăieturii a rămas vizibil până în prezent).

Auzind de această nouă minune, locuitorii orașului Rylysk au dat slavă lui Hristos și prea curatei Maicii Sale. Au încercat iarăși să mute icoana în orașul lor, dar icoana a apărut în locul său cel dintâi.

O nouă capelă a fost construită pe locul descoperirii icoanei. Icoana Maicii Domnului a rămas în acest loc pentru 200 de ani.

Orașul Kursk a fost reînțemeiat în anul 1597 la ordinul lui Teodor Ivanovich al Moscovei. Acest țar credincios, care a auzit de icoana făcătoare de minuni, și-a exprimat dorința de a o deține, iar în Moscova, icoana a fost primită cu mare solemnitate.

Țarina, Irina Theodorovna, a îmbodobit icoana cu ramă din aur. La porunca țarului, icoana a fost ferecată în argint. Pe ferecătură apar reprezentați "Domnul Oștirilor" și Sfinții proroci ținând suluri în mâini.

Țarul a returnat icoana, și, cu ajutorul său, pe locul vechii capele a fost construit un așezământ monahal numit Sihăstria Kursk (Sihăstria Rădăcinii Kursk).

În timpul unei noi invazii a tătarilor, icoana a fost mutată în catedrala din Kursk, în sihăstrie fiind lăsată o copie fidelă a originalului.

Țarul Boris Godunov a oferit numeroase și prețioase daruri pentru obținerea acestei icoane și chiar și succesorul său, Dimitrie, care a dorit să atragă atenția asupra lui și să atragă susținerea celor care viețuiau în apropiere de Kursk, a venerat icoana pe care a așezat-o în reședința regale, unde a rămas până în anul 1615.

După ce în anul 1612, Maica Domnului a salvat orașul Kursk de atacul polonezilor, precum odinioară Constantinopolul de atacul perșilor, locuitorii acestui oraș au ridicat o Catedrală închinată icoanei Maicii Domnului a Semnului. Icoana a fost adusă în acest locaș de cult la o dată ulterioară.

În martie 1898 un grup de anarhiști ce dorea să slăbească credința poporului rus au hotărât să distrugă această icoană. Aceștia au plasat o bombă în Catedrala icoanei Maicii Domnului a Semnului, iar la 2 dimineața o explozie puternică a aruncat în aer zidurile mănăstirii.

Maica Domnului a săvârșit însă o nouă minune cu această ocazie deoarece, în pofida exploziei deosebit de puternice și daunelor reale provocate de aceasta, icoana a rămas neatinsă.

În fiecare an în Vinerea din săptămână a IX-a după Paști, icoana Maicii Domnului a Semnului era purtată într-o procesiune solemnă de la Catedrala din Kursk la locul în care a fost descoperită, la Sihăstria Kursk, unde rămânea până pe 12 septembrie. Pe 13 septembrie era înapoiată în mod solemn orașul Kursk.

La sfârșitul lunii octombrie 1919, când Armata Albă Rusă a evacuat orașul Kursk, doisprezece monahi ai mănăstirii au mutat icoana în orașul Belgorod, din care a fost din nou mutată, mai întâi la Taganrog și Ekaterinodar, și apoi la Novorosiik. În timpul evacuării, cu permisiunea mitropolitului Antonie Krapovitsky, care era președintele Înaltei Administrații Bisericești în sudul Rusiei, icoana a fost luată la bordul vasului "Sfântul Nicolae" de către episcopul Teofan de Kursk pe 1 martie 1920, fiind dusă la Tesalonic.

Pe 3 aprilie 1920, episcopul Teofan a luat cu sine icoana în orașul Pec, vechea capitală a Țerbiei. Timp de patru luni icoana a rămas la Pec, iar în luna septembrie, la cererea baronului Wrangel, a fost dusă înapoi în Crimeea. După un an a fost mutată din nou din orașul Kursk, pe 29 octombrie 1920, sfânta icoană părăsind locul său de proveniență în timpul evacuării Armateii Albe și a populației ruse care au refuzat să se supună regimului sovietic.

După ce a ajuns din nou în Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, cu binecuvântarea patriarhului Dimitrie, sfânta icoană a fost păstrată de episcopul Teofan în mănăstirea Sarba Yazak din Muntele Frushkaya.

Spre sfârșitul anului 1927, icoana Maicii Domnului din Kursk a fost mutată în biserica rusească a Sfintei Treimi din Belgrad.

Cu binecuvântarea Sinodului Episcopilor, episcopul Teofan a purtat icoana în numeroase locuri ale diasporei ruse.

În timpul celui de-al doilea război mondial, când Belgradul a fost bombardat, această icoană făcătoare de minuni a devenit un sprijin dătător de nădejde celor ce se apropiu de ea prin rugăciune.

Icoana a fost mutată la Munchen în primăvara anului 1945 unde, în timpul celui de-al II-lea război mondial, a fost de asemenea, un sprijin duhovnicesc credincioșilor.

Din Munchen icoana a fost dusă în Elveția, Franța, Belgia, Anglia, Austria și în multe alte orașe din Germania.

Ulterior, icoana Maicii Domnului din Kursk a fost mutată la New York unde, pentru început a fost așezată în biserica Sihăstriei Noul Kursk din Mahopac, iar apoi în Catedrala icoanei Maicii Domnului a Semnului din New York, rezidența primului ierarh al Bisericii Ortodoxe Ruse din afara granițelor, unde este păstrată în prezent.

Icoana Maicii Domnului din Kursk este prăznuită pe 27 noiembrie.

Carmen Ciripoiu - Icoana Maicii Domnului a Semnului, apărătoarea Novgorodului

Când vine vorba despre icoanele din Rusia, o lume întreagă spune într-un singur glas: transmit un mesaj din Cer. Cine se închină însă la Maica Domnului a Semnului din Novgorod (a fost prima capitală a Rusiei), prăznuită la 27 noiembrie, înțelege cu adevărat ce înseamnă puterea Fecioarei, care deschide neîncetat celor care se roagă ei cu infinită credință o fereastră către Dumnezeu.

Una dintre primele imagini iconografice ale Fecioarei Maria

Considerată ca fiind una dintre primele imagini iconografice ale Fecioarei Maria, icoana Maicii Domnului a Semnului din Novgorod este reprezentată cu măiestrie cu mâinile înălțate în rugăciune, având Pruncul Iisus în dreptul pântecelui ei, încadrat într-o aureolă luminoasă și binecuvântând. O astfel de icoană se păstrează în Bazilica Sfânta Agnesa din Roma.

De asemenea, există o icoană veche bizantină a Maicii Domnului Nikopea din secolul al VI-lea, unde Fecioara Maria este reprezentată șezând pe tron și ținând în mână un scut pe care se află chipul lui Iisus Hristos Emanuel.

În România, această reprezentare uimitoare a mamei lui Iisus este cunoscută sub numele de Oranta, iar în Grecia poartă numele de Platitera.

Potrivit specialiștilor, sensul teologic al numelui icoanei ar fi acela al semnului din profeția lui Isaia: „Pentru aceasta, Domnul meu vă va da un semn: Iată, Fecioara va lua în pânțe și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel”.

Datează din secolul al XII-lea

În Rusia, sfânta icoană este cunoscută sub numele de icoana Maicii Domnului a Semnului, și a primit acest nume în preajma secolului al XII-lea, după ce în anul 1170 Maica Domnului s-a înduplecat și a făcut un semn minunat pentru cetățenii orașului Novgorod (în traducere înseamnă oraș nou).

În acel an, forțele aliate ale cnejilor ruși, în frunte cu un fiu al cneazului Andrei Bogoliubski de Suzdal, au pornit să distrugă Novgorodul. Disperați, locuitorii orașului, fără nici un fel de apărare, s-au rugat cu durere în suflet la Domnul ca Acesta să-și întoarcă fața către ei și să-i scoată cât mai repede din necazul care s-a abătut asupra lor.

Trei zile arhiepiscopul Ilie de Novgorod a stat în rugăciuni, iar după această perioadă a auzit un glas minunat care i-a poruncit să scoată icoana Maicii Domnului din Biserica Schimbării la Față a Domnului și să fie purtată în procesiune pe zidurile orașului.

I-a speriat pe atacatori

În timp ce icoana era purtată în procesiune pe ziduri, asediatorii au tras o salvă de săgeți spre cortegiu, iar una dintre săgeți a străpuns fața Maicii Domnului. În acel moment, din ochii Fecioarei au început să izvorască lacrimi, și atunci icoana s-a întors singură cu spatele la cei care o loviseră.

După acest semn divin, necredincioșii s-au speriat îngrozitor și au început să se lovească între ei.

Cu binecuvântarea Domnului și a Fecioarei Maria, locuitorii Novgorodului au profitat de situația creată și au ieșit afară din cetate, iar asediatorii au fost alungați.

În amintirea minunatei mijlociri a Împărătesei Cerului, arhiepiscopul Ilie a stabilit o zi de sărbătoare în cinstea icoanei Maicii Domnului a Semnului din Novgorod, sărbătoare pe care Biserica Ortodoxă Rusă o prăznuiește și în zilele noastre.

Timp de 186 de ani după aceea, icoana făcătoare de minuni a rămas în Biserica Schimbarea la Față a Mântuitorului, urmând ca în anul 1356 să fie așezată cu cinste în biserica ridicată în cinstea acesteia, care ulterior a devenit Catedrala Mănăstirii Semnului.

Tot la 27 noiembrie sunt prăznuite icoana Maicii Domnului „a Rădăcinii din Kur-sk“, icoana Maicii Domnului „Abalatsk“, icoana Maicii Domnului „Țarskoe Selo“ și icoana Maicii Domnului „Serafim Ponetaevski“

Taverna cea amanetată

De o rară sensibilitate și frumusețe este icoana Maicii Domnului „Korchemnaya”, care este prăznuită tot la 27 noiembrie.

Această minunăție a fost denumită și Taverna, după o văduvă din Ryazan, care a avut o mare slăbiciune pentru vin. Din dorința de a bea cât mai mult și fiind în impas material, aceasta a amanetat sfânta icoană și a primit în schimb băutură.

Cel care i-a dat banii văduvei, deținător al unei taverne și om cu mare credință în Dumnezeu, a luat icoana și a așezat-o pe un raft.

Când văduva s-a trezit dimineța din beție, a fost îngrozită de gestul ei, a împrumutat bani și a răscumpărat-o pe Fecioară.

Dar Maica, supărată, a dispărut din casa văduvei și, spre uimirea tuturor, a fost văzută pe raftul pe care a așezat-o bărbatul credincios. Acela a fost momentul când văduva s-a oprit pentru totdeauna din băut, spre surprinderea tuturor.

Icoana Maicii Domnului a rămas în tavernă și a primit numele cu totul neobișnuit, ajutându-i pe toți cei care se rugau la ea cu lacrimi în ochi.

În anul 1850, când taverna a fost închisă, icoana Maicii Domnului „Korchemnaya” a fost dăruită Bisericii Sfântul Simeon stâlpnicul. Acolo a rămas până în perioada sovietică, atunci când biserica a fost închisă.

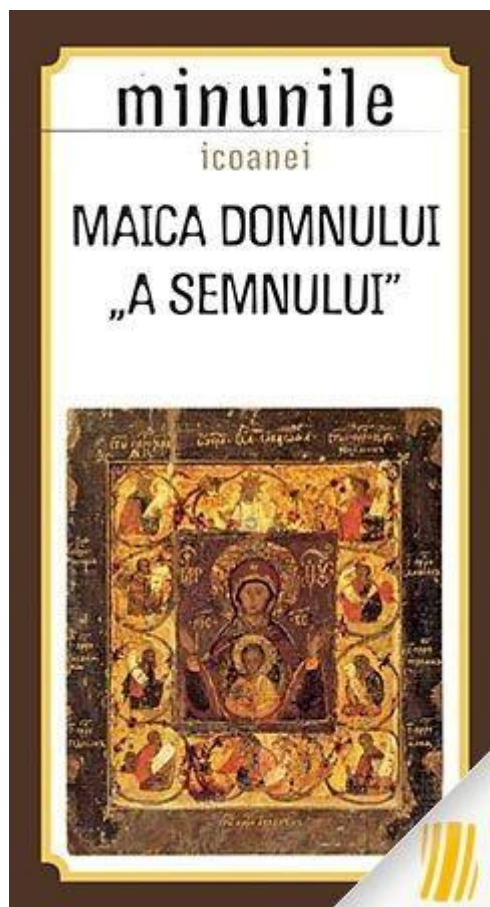
Ulterior, icoana Maicii Domnului s-a aflat în grija unei familii evlavioase din Ryzan, iar astăzi este grabnic ajutătoare tuturor celor care pășesc în Mănăstirea Sfântul Ioan Teologul din Episcopia Ryzanului.

O copie a acestei icoane, numită icoana Maicii Domnului „Nicolae-Yamsky”, se află în biserica metocului Nicolae-Yamsky.

Sursa:

<https://taifasuri.ro/index.php/taifasuri/religie/13218-icoana-maicii-domnului-a-semnului-aparatoarea-novgorodului-nr604-sapt24-30-noi-2016>

Minunile icoanei Maica Domnului „a Semnului”

Prezentarea cărții:

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” este una dintre cele mai importante și vechi icoane ale Rusiei ortodoxe. Istoria acesteia, plină de mulțime de semne harice și de minuni, nespuse de folositoare pentru creștini, naște o osebită evlavie către acest odor de neprețuit.

Descoperită în anul 1295, în împrejurimile cetății Kursk, la rădăcina unui copac, icoana avea să arate încă dintru început minunate semne: apariția unui izvor tămăduitor la aflarea ei, întoarcerea, în mai multe rânduri, în chip minunat, din cetatea Kursk în Pustia Koren, vindecări de orbire etc.

Icoana Maicii Domnului „a Semnului” îl va salva, de asemenea, de la moarte, în copilărie, pe cel ce avea să ajungă farul luminos al Rusiei creștine - Sfântul Serafim de Sarov, devenind icoana sa de suflet.

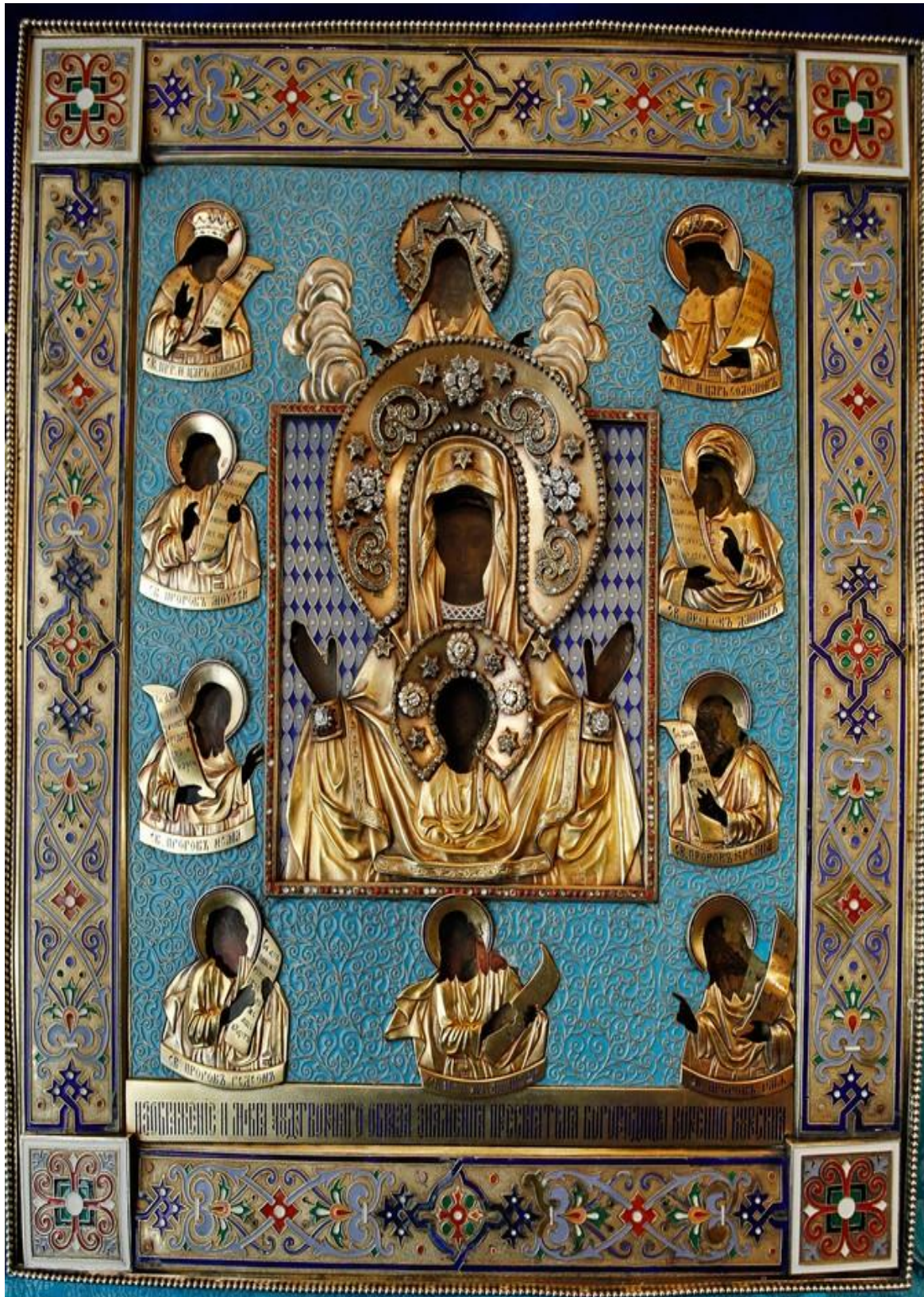
Cunoscutul Sfânt Ioan Maximovici a plecat pe cărările veșniciei rugându-se înaintea acestei icoane făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu...

Minunile icoanei Maicii Domnului „a Semnului” din Rusia, Serbia, Austria, Germania și Statele Unite - loc în care se află astăzi acest vechi odor sfânt, prezentate în cartea de față, sunt întregite de istoria fabuloasă a icoanei și de acatistul celei care arată pururea lumii semnele milostivirii sale...

Lansarea volumului "Minunile icoanei Maica Domnului a Semnului" - Libraria Sophia Bucuresti:

https://www.youtube.com/watch?v=5wQZc_q5IhE

Icoane

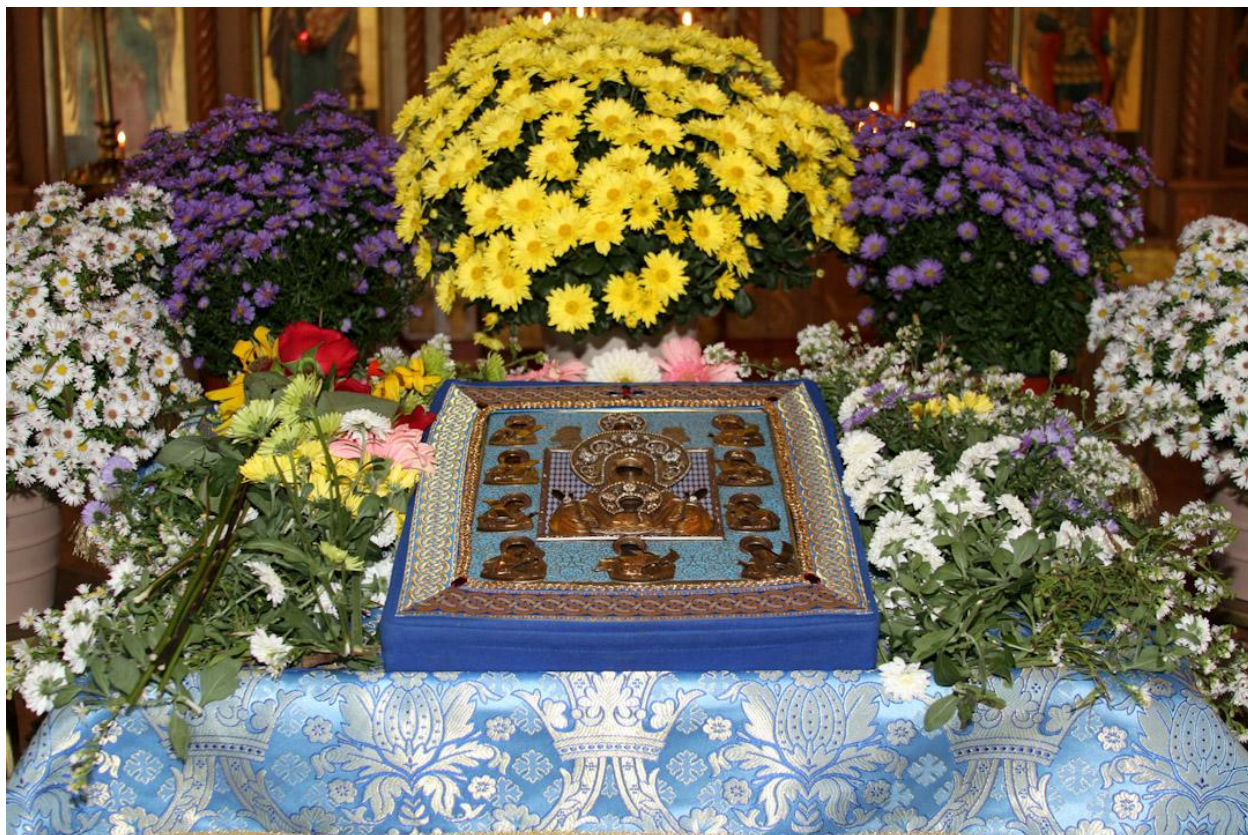

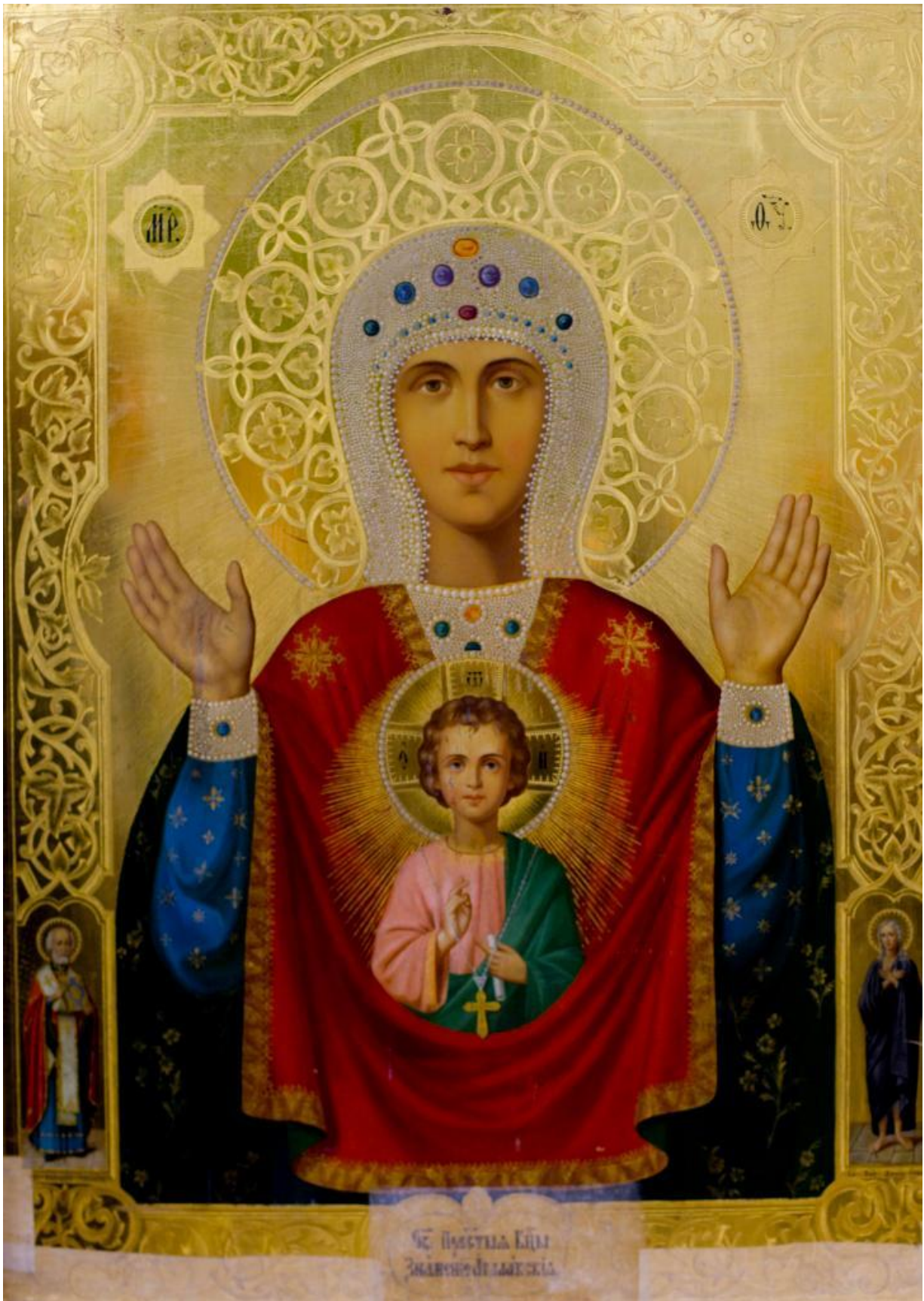

Prea binecuvântată Fecioară Maria, Maica lui Dumnezeu, te rugăm pogoară pacea asupra țării noastre și în sufletele noastre multă milă.